

ACTA DE L'AUDIÈNCIA PÚBLICA

Identificació de la sessió

Núm.: 2/2024

Data: 18 d'abril de 2024

Caràcter: ordinari

Horari: de les 18.30 h a les 21.33 h

Lloc: Sala de Plens Ernest Lluch, a la seu del Districte de Ciutat Vella, i Plataforma LocalretMeet

Assistents

Presidenta

Carolina Recio Cáceres

Regidor del districte

Sr. Albert Batlle i Bastardas

Regidors adscrits

Sr. Víctor Martí de Villasante

Secretària delegada

Sra. M. Teresa Martí i Vidal

Consellers i conselleres

Sr. Octavio González Invernizzi

Sra. Maria José Arteaga Muñoz

Sr. Oriol Casabella Troncoso

Sra. Sonia Beltrán Dey

Sr. Albert Salmerón Cojo

Sra. Natalia Martínez Rodríguez

Sr. David Pequeño Gutiérrez

Sra. Elena Guim Vallejo

Sr. Joseph Nereus Andal Panapanaan

Sra. Raquel Viejo Sobera

Sr. Alberto Álvarez Pérez

Sr. Alfons Molons Antius

Sr. Alex G. Roman González

Sra. Muriel G. Sánchez Guy

Sra. Alba Segura Gomila

Sra. Esther Miralles Ripoll
Sr. Antonio Juan López Sáez

Desenvolupament de la sessió

La **presidenta** obre la sessió de l'Audiència pública del mes d'abril a Ciutat Vella. Es presenta com la regidora Carolina Recio, de Barcelona en Comú i explica que substitueix la presidenta Jéssica González, de baixa per maternitat.

A més, la presidenta informa que és presidenta del districte de Nou Barris i regidora adscrita a les Corts, i destaca la importància de conèixer millor els barris de Ciutat Vella. Així mateix, demana una mica de paciència perquè la presidència de Nou Barris té un funcionament lleugerament diferent de la de Ciutat Vella. Assenyala que l'audiència és un dels espais més importants que té l'Ajuntament i la política municipal, perquè és l'espai d'escolta, de treball i participació dels veïns i veïnes i entitats i moviments de la ciutat per a construir una millor Barcelona o un millor districte. I que és amb aquest tarannà que presidirà l'audiència.

A continuació, recorda que els intervinents tindran cinc minuts d'intervenció que es poden distribuir en dos blocs i que el regidor del districte, el senyor Albert Batlle, els respondrà.

La primera paraula és pel senyor Miquel Àngel Lozano, però com que no hi és, dona la paraula a la senyora Núria Puertas.

La Sra. Núria Puertas

Sí. Bon dia! Demano al regidor de Ciutat Vella que respongui públicament les següents preguntes. Primera: Qui controla el bon funcionament dels sonòmetres? El sonòmetre de Ferlandina, Plaça dels Àngels, fa dues setmanes cada tarda es para entre 4 i 6 hores cada dia i no registra dades. Es para sobre les dues, es torna a connectar sobre les vuit, vuit i vint. Dona alarmes. Va donant cada 2 hores; ell dona les seves alarmes de que allò no està funcionant. No sembla que ningú li faci cas. Al cap de 6 hores es torna a connectar.

Quan s'analitzin, aquestes dades seran errònies, seran incompletes i seran falses. Per tant, demano que se solucionin urgentment. He fet instància, he demanat fa una setmana que se solucioni. Segueix igual. En aquests moments el sonòmetre de Ferlandina, Plaça dels Àngels, està parat des d'abans de les dues.

La segona pregunta és què es fa amb les dades recollides, si es fan estudis d'avaluació de qualitat acústica. On es publiquen aquests estudis? Perquè el Departament de Transparència no ens els dona. Per tant, demano que es facin públics o que diguin a on es publiquen aquests informes, que suposo que s'estan fent.

I la tercera: Quines mesures pensen aplicar per complir amb la Directiva europea de soroll ambiental? Hem analitzat les dades dels sonòmetres que ens van enviar en brut. Això sí que ens ho van enviar i demostren que s'incompleix greument la directiva. Concretament a Ferlandina, Plaça dels Àngels, estem gran part del matí, tota la tarda, gran part de la nit per sobre dels llindars de qualitat acústica. I ara mateix amb el sonòmetre parat. Bé, prego, prego que es doni resposta i solució urgent a aquestes tres demandes. Moltes gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Moltes gràcies. Evidentment queda registrada aquesta petició i, per tant, els serveis en farem seguiment i concretament el que li puc respondre, en les preguntes que ens fa respecte qui és qui controla el bon funcionament del sonòmetres, doncs és el Departament d'Avaluació i Gestió Ambiental, que és també el responsable de la Xarxa de Monitorització de la Contaminació Acústica i, per tant, és l'encarregat de vetllar pel bon funcionament dels equips.

Efectivament, com vostè diu, l'equip instal·lat al carrer Ferlandina té problemes de funcionament, per tant no enregistra correctament les dades durant el dia i la tarda. Durant la nit, l'equip funciona ja que s'alimenta del fanal i s'està pendent de canviar-lo durant els propers dies. Tot i això, les dades que s'hi enregistren sí són correctes. En tot cas, insistirem de que es faci aquesta reparació el més aviat possible.

Pel que fa a les dades recollides i si es fan estudis d'avaluació de la qualitat acústica i on es publiquen aquests estudis, que diu vostè que el Departament de Transparència no les dona, les dades que s'obtenen, es guarden i es fan servir per elaborar indicadors de seguiment dels nivells sonors de la ciutat. Posteriorment, aquestes dades es fan servir per actualitzar el mapa de soroll o per elaborar els estudis quan són requerits. Els indicadors són dades internes de l'Ajuntament i es comparteixen entre els diferents implicats i les dades dels nivells de soroll són públiques i es poden consultar al Visor de dades ambiental de l'Ajuntament de Barcelona. En tot cas, suposo que coneix vostè de quina manera accedir a aquest visor de dades i si no, ja demanem als serveis tècnics que li facilitin.

I, en tercer lloc, demana vostè quines mesures pensen aplicar per complir amb la Directiva europea de Soroll Ambiental. Vostè afirma que les dades del sonòmetres demostren que s'incompleix greument. Doncs, bé, dir-li, ja vam comunicar-ho també en una sessió informativa que vam tenir el passat mes de febrer, que està previst publicar-se el mapa de soroll actualitzat i a partir d'aquí es podrà anar tancant el mapa de soroll del districte. I, per tant, els recordo que ja va haver-hi aquesta sessió informativa en què es van presentar també mesures.

I, entre mesures que estem estudiant, entre altres, es troben, primer, l'ampliació de la xarxa de monitorització dels equips, una campanya informativa contra el soroll a l'oci nocturn dirigida al públic present a les zones de terrassa, a cues, entrades al local i a espais públic i al públic que eventualment pugui fer el botellot. Hi haurà aquesta campanya d'informació més enllà dels equips de mediació que els caps de setmana treballen en diferents places del districte.

I després, per tant, els estic dient de la campanya aquesta de mediació nocturna i l'ampliació també del Servei de gestió de conflictes en espais públics. I dir-los-hi també –ja ho vam fer en el seu moment i properament ho farem també amb altres parts més del districte– que en les campanyes d'aquestes de multiinspecció que estem tirant en marxa, una de les qüestions que ens preocupa és aquest, el tema del soroll. Per tant, doncs, continuem insistint i aquest és un element de preocupació continuada en el conjunt de la ciutat i molt especialment en el nostre districte.

I està clar que pel que fa referència als elements mecànics per poder controlar aquest soroll, doncs haurem de corregir les deficiències que es produeixin. Més enllà d'això, hi ha les campanyes d'inspecció, les campanyes de sanció, però el que vostè ens demanava, que era el coneixement objectiu dels nivells de soroll que hi ha en aquest cas concret del barri, està clar, doncs, que hem de corregir aquestes deficiències que hi ha i ja li he dit que en els propers dies esperem que aquest tema concret del carrer Ferlandina es pugui reparar i en puguem anar fent el corresponent seguiment.

La **presidenta** recorda a la senyora Núria Puertas que li resten 2 minuts, 42 segons i li dona la paraula.

La Sra. Núria Puertas Munté

Gràcies. Espero que se solucioni, perquè ja li dic que fa dues setmanes i de moment no hi ha cap resposta.

El departament que controla els sonòmetres, me'l pot repetir?

El regidor

Departament d'avaluació i gestió ambiental.

La Sra. Núria Puertas Munté

Vale, per la pròxima instància.

El regidor

No, i si ens truca o ens envia un correu, li facilitarem els contactes més específics.

La Sra. Núria Puertas Munté

D'acord. Sobre les dades, la pitjor de dades dona les dades en temps real, però no dona l'històric. Clar, no podem estar tot el dia mirant i fent l'històric nosaltres. Per tant, volem que les dades es facin públiques d'alguna manera.

I després, a la tercera resposta, que s'està fent el mapa de soroll, és una cosa que està pendent, s'està actualitzant. Es posaran més sonòmetres, es farà informació, es farà gestió, inspecció. Tot això es farà, però de moment no s'està fent i no tenim resultats. I els horaris de les terrasses que s'havien de tornar a reajustar encara no estan ajustats i quan ens tancaven a les 11 i baixaven els decibels, ara no ens tanquen a les 11 i tot el cap de setmana tenim decibels de més de 70 en hores..., la una, les dues... En fi. Si us plau, doncs això, que van tornar enrere per defectes de forma, a veure si així es va solucionant.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Així procurarem fer-ho en qualsevol dels casos. També pot demanar dades, l'accés al portal de transparència per demanar –que està en el seu perfecte dret– que se li facilitin aquestes dades.

La **presidenta** acumula la pregunta de la senyora Bertila Ysamat, que no es troba present, i passa el torn a la senyora Míriam Margalef, a qui dona la paraula.

La Sra. Míriam Margalef

Vale. Vinc a parlar d'un tema incòmode, un tema tan incòmode com quan algú necessita anar al lavabo i no trobar un lavabo públic, perquè estan tancats els bars o els restaurants, o perquè el lavabo que tenen a prop està brut o perquè simplement no saben on trobar un lavabo. Llavors porto tres anys investigant una tendència que s'està donant sobretot a països occidentals, perquè a països asiàtics i llatinoamericans és algo que està molt integrat a la seva cultura i és la manca de lavabos públics.

Sé que a Barcelona, abans dels 70, hi havia un munt de lavabos públics que es van començar a tancar per temes tant de seguretat com pressupostaris. Bé, dins de l'Agenda 2030, un dels temes

és la mobilitat sostenible, no? Investigacions demostren que el fet de que no hi hagi lavabos públics frena molt a la gent a l'hora d'agafar tant transport públic com bicicletes, o anar a peu a llocs en comptes d'anar amb cotxe o amb moto.

Llavors, he trobat estudis que ens mostren com afecta a nivell demència i soledat en gent gran i a dones. Per què dic dones? Perquè les dones menstruem, les dones arriba un moment que tenim pèrdues d'orina. Les dones som normalment els agents cuidadors, tant de la canalla com de la gent dependent. Llavors, el tema de la soledat és un tema que és una de les grans pandèmies i sobretot a les grans ciutats.

Què passa? S'haurien de ficar lavabos públics a parcs, a zones on la gent gran va a passejar els seus gossos i que a vegades han de marxar aviat o amb poc temps, perquè no tenen un lavabo a prop. Però llavors això són moments en què molta gent aprofita per socialitzar. Sé que l'any 2012 es va fer una ordenança que obligava tant a bars i restaurants a cedir els seus lavabos. Això no es compleix. Molts dels cops, aquests lavabos no estan adaptats per gent amb mobilitat reduïda i aquests lavabos fan una segregació de qui pot entrar i qui no. Gent que viu al carrer no els hi cediran el pas.

Un altre tema, el pla Endreça, estem veient que està funcionant molt bé en molts temes, però la manca de lavabos públics, sobretot les hores en les que no estan oberts bars i restaurants, és quan la gent torna de festa, quan la gent ha estat tota la nit bevent i és quan més s'embruten els carrers. No tenim en compte la gent que viu al carrer, que també és la gent que més els necessita i que més embruten.

Vaig parlar amb l'equip d'arquitectura de la ciutat de Barcelona i em va dir que no es senyalitzaven on estaven els pocs lavabos públics que hi havien, precisament per evitar l'efecte crida. L'efecte crida de que no hi haguessin aglomeracions de gent sense sostre. Crec que ens estem tirant una mica pedres en nuestro tejado, no? Al final, la gent que viu al carrer o la gent més vulnerable és la que més necessita aquest tipus d'espais.

Llavors demano més lavabos públics, un replantejament, treure'ls de l'ombra. Treure aquest tabú perquè encara segueixen amagats i pertanyen a lo innumerable, quan tothom necessita anar al lavabo, que es facin suficientment amables perquè la meva mare, el meu tiet gran o qualsevol altra persona es senti segura d'anar i sobretot que senyalitzin on són, perquè la gent a vegades li venen ganes d'anar al lavabo i no sap on són. I diuen: «Sí, el Google Maps». La gent gran que té un apuro, la gent sense sostre, doncs, no obrirà el Google Maps. I bé, bàsicament això. Gràcies.

La **presidenta** li recorda que li queden 30 segons pel segon torn. Dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, em sembla que ja vam parlar d'aquest tema a la passada audiència del 22 de febrer, em sembla que va ser vostè mateixa la que va presentar... Ah, però vam llegir la seva petició. I, per tant, no hi ha hagut variació respecte a les dades. No sé si li van fer arribar, però en qualsevol dels casos li reiteraré.

Nosaltres, aquí al districte, gestionem dos tipologies d'urinaris públics fixos. En total en tenim 17, dos amb servei de consergeria i 12 autorrentables. Vostè explica la història dels lavabos públics abans dels anys 70. Evidentment, eren unes situacions d'una precarietat no tan sols des del punt de vista sanitari, sinó fonamentalment també des del punt de vista de la moral. És a dir, aquí hi havia... Jo recordo quan era molt petit i hi havia hagut una discriminació quasi de sexe, perquè hi havia aquí la senyora dels lavabos. Era un personatge fixe en els parcs públics de la ciutat. Això,

afortunadament, ja forma part del passat. Llavors això ha estat substituït per aquests tipus de lavabos.

Ja dic, aquí en el nostre districte en tenim 17, dos amb servei de consergeria i 12 autorrentables. I, a més, actualment també lligat al tema de la Copa Amèrica, en sumem tres de nous a la Barceloneta.

D'ubicació de lavabos dins de locals amb servei de consergeria n'hi han dos, una a la plaça del Teatre, sota el monument a Pitarra –aquest també és un clàssic– i l'altre a la plaça dels Àngels, l'edifici del Contrafort.

La neteja es fa a dos quarts de dues de la matinada, a l'hora de finalitzar el servei. I després hi ha un servei també de neteja intermèdia. Dir-los també que és un tema que, a més, des del punt de vista de la despesa, hi ha un cost anual, de la consergeria i la neteja, és de 124.597 euros en els dotze mesos de l'any.

Pel que fa a les ubicacions dels lavabos autorrentables, que n'hi ha dotze, també dir-los quins són els que hi han i, per tant, també són públics. Vull dir que, per tant, no els amaguem. Per tant, es poden consultar on hi han aquests lavabos autorrentables: a la plaça Folch i Torres, a la plaça Terenci Moix, a la plaça Anna Murià, a la plaça del Pla de Palau, la plaça de Sant Agustí, a la plaça Salvador Seguí, al passeig Marítim, a la plaça del Duc de Medinaceli, als jardins de Sant Pau del Camp, al passeig Picasso, a la Rambla del Raval i a la plaça de la Catedral. És un servei de manera automàtica, es realitzen autoneteges i es fan, a més a més, tres neteges manuals diàries.

També pel que fa referència a saber quin és el cost que això té, el de la plaça de Folch i Torres, que aquest és propietat de l'Ajuntament, aquest té un cost de 28.454 euros anuals i les 11 cabines restants, que aquestes estan en règim de lloguer, tenen un cost de 373.211 euros anual.

I després, pel que fa referència a aquests WC autorrentables que hem instal·lat a la Barceloneta, n'hi ha un a la plaça Poeta Boscà, a la cantonada del carrer de Sant Carles, un al passeig de Joan de Borbó, tocant al passeig del Mar, i l'altra al passeig marítim de la Barceloneta, cantonada al carrer Atlàntida. Es realitzen també neteges de manera automàtica més 3 neteges manuals diàries. I aquestes que li he dit, les 3 cabines de lloguer tenen un cost de 150.303 euros i tal.

Possiblement... Bé, sí, molt bé. En tot cas, prenem nota de la seva petició. Mirarem, doncs, de que en el futur n'hi pugui haver més, però sàpiga que ja existeixen aquests i que procurem que estiguin en els millors estats de conservació.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Míriam Margalef.

La Sra. Míriam Margalef

Bé, això, demanaria, si us plau, que es pensés en una manera de senyalitzar-los pel carrer perquè fossin inclusius i fàcils de trobar per qualsevol que necessiti. Perquè és un joc de rol, gairebé, trobar-los. Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

No hi ha cap problema que estiguin coneguts. De totes maneres, també hem de procurar que hi hagi una distribució al conjunt del territori, per no convertir els barris del nostre districte en el lavabo públic de la ciutat de Barcelona.

Saben vostès que ja no és només... Vostè ha fet referència a tot un seguit de persones de col·lectius vulnerables que mereix el màxim dels respectes, però aquí amb la pressió turística i d'altres tipus, i no ja només turística, sinó la pressió demogràfica que diàriament s'aboca sobre Ciutat Vella, ha de fer que aquests temes... els recursos tampoc són infinits.

Per tant, també hem de procurar que hi hagi una distribució racional en el conjunt del territori, no només del territori de Barcelona, sinó, com passa amb molts dels serveis públics del nostre país, fora inclús de la ciutat Barcelona, començant per la seva àrea metropolitana. Agraïm els seus suggeriments i mirarem també de donar-li resposta positiva.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Antonio Martínez Gómez.

El Sr. Antonio Martínez Gómez

Buenas tardes. A ver, llevo como ocho o diez años diciendo siempre lo mismo, cansado ya de lo mismo y nada cambia. En distintos consejos de barri y audiencia pública, estoy cansado a repetir los mismos problemas que están enquistados en este barrio, como son la subida de los alquileres, actualmente entre un 35 y un 40 por ciento de subida. La limpieza del barrio, que sigue igual, aunque hayan aumentado los elementos en la maquinaria y los elementos personales, sigue igual, sucio el barrio.

Pisos okupas, narcopisos, fondos buitres, pisos turísticos, masificación de drogodependientes, con el consiguiente malestar para el entorno vecinal. Por no hablar del soroll emitido por los locales musicales, terrazas, skaters y botellones. Más en una hora un incremento de los robos, más delincuencia.

Y ha surgido un nuevo problema. Estos días se nos han llamado y han venido varios de vecinos, sobre todo del Raval Sud, con el problema de que hay una organización o asociación que programa una ruta de copas, ir por los bares de copas, por un precio módico o no lo sé, pero que una vez dentro del local o fuera del local, arman un jaleo que los vecinos están hartos.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, li contestaré. Enllestiré el tema de la neteja. Aquest és un tema objectivable i, evidentment, després hi ha els temes de percepció, però els serveis d'inspecció s'han incrementat en el decurs de l'últim any. Ja saben que ja hem explicat moltes vegades els contactes sovintejats que tenim en les contractes de neteja i les sancions que en el seu moment es van imposar en aquestes mateixes contractes. Jo crec que és cert que continuem tenint un problema de neteja com a conseqüència de la congestió continuada dels nostres barris. Però la situació, li he de dir, senyor Martínez, que ha millorat substancialment.

Inclús, vaja, percebem quasi visualment passejant pels punts més crítics que tenim en el nostre barri. Ho faig jo i suposo que també ho fa vostè. Hem d'estar-hi a sobre. A més, abans de firmar les certificacions de les contractes de neteja, els nostres serveis d'inspecció avaluen que s'han fet o que s'han donat compliment als plecs de condicions. I si arriba el cas, doncs es reté la liquidació de la corresponent certificació.

Per tant, crec que estem fent un esforç tots plegats per millorar la neteja i evidentment, l'esforç, la de fer la contracta. Però per descomptat, l'hem de fer tots i cadascun de nosaltres, els visitants i els veïns del barri. Hi han situacions inclús en zones del nostre barri en què en qualsevol dels casos, també hem de fer apel·lacions al civisme per mantenir un mínim estat de conservació i de neteja de places i carrers.

Pel que fa referència en el tema de què parlava vostè, dels grups de persones que es mouen aquí pel Raval Sud durant la nit, des de fa anys es va aprovar, per part precisament d'aquesta regidoria, un decret que prohibeix les rutes organitzades d'alcohol entre locals d'oci al tractar-se d'una promoció de consum d'alcohol. I això, si tenim coneixement d'algun establiment que ho promou, doncs evidentment es sanciona. I si hi han reiterades sancions es pot arribar inclús al precinte d'aquest tipus d'establiments.

No ens consta que avui per avui hi hagi publicitat d'aquest tipus de rutes. Una altra cosa és la concentració que a vegades es produeix de gent que baixen a la Ciutat Vella o a qualsevol altre districte de la ciutat, no és un tema només de Ciutat Vella, per consumir alcohol. Ja saben vostès que aquest ha sigut un tema que ha estat tractat. Vam tenir els punts més crítics en l'època immediatament després de la pandèmia, quan precisament els locals de restauració estaven tancats i, per tant, doncs es feia el consum d'alcohol de manera massiva en el carrer.

I tenim alguns exemples aquí ben a prop, concretament al barri del Raval, d'aquests punts de concentració del consum d'alcohol. Per tant, fem aquest control a través de la Guardia Urbana, que no és només un control a la via pública, sinó que es fa una recerca, inclús això per xarxes socials. És a dir, que si coneguem per xarxes socials que es fan aquestes convocatòries per fer botellot, mirem d'identificar les rutes abans que es produeixin i, per tant, actuar de forma preventiva, i això fa la Guàrdia Urbana, com correspon també amb la col·laboració del cos de Mossos d'Esquadra.

Malgrat aquest control continu i exhaustiu, pot ser que de forma residual es produeixi alguna d'aquestes rutes i, per tant, també aquesta informació dels locals concret també els demanaria que ens ho facin arribar.

I després, concretament, vostè es queixava d'algun... un tema concret de convivència al carrer Robador i li he de dir que el local del carrer Robador i les seves terrasses estan inspeccionats administrativa de forma continuada, eh? De fet, es va realitzar una primera multiinspecció de la ciutat. Ara s'han fet ja en diversos districtes, però la primera multiinspecció de la ciutat en el marc del pla Endreça es va fer precisament en el carrer Robador en horari nocturn, i en aquells moments no es va trobar. No vol dir que no puguin haver-hi en el passat o inclús hi hagi hagut després infraccions respecte al tema de sorolls o incompliments de locals i terrasses pel que fa referència.

Per tant, pensem novament que es tracta d'un problema de civisme que hem d'anar corregint. Tot i així, intensificarem el control dels locals a l'hora del tancament per tal de garantir que es fa a l'hora correcta i no es produeixen excés de sorolls. Li reitero el que deia també abans li estàvem comentant a la senyora Puertas doncs respecte al tema del control del tema dels sorolls.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Antonio Martínez Gómez.

El Sr. Antonio Martínez Gómez

Sí, no, solo recalcar que durante ocho o diez años ha sido por dejadez de las administraciones. Yo espero que esto cambie.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Dolors Font.

La Sra. Dolors Font

Bona tarda, ja torno a ser aquí. Porto una mica de guia. A veure, vinc per les audiències des de l'època del Jordi Martí i el senyor Peraire, o sigui que ja..., aquí ja se'm coneix de sobres. Llavors sempre ho he fet de paraula i últimament ho he fet escrit. Vaig pels temes que vaig escrivint.

Nou de la Rambla, els fets que es van denunciar per escrit ja de paraula i des del 2007, els que fins ara no s'ha posat la mà, els residents de la zona i jo personalment els dono les gràcies per les intervencions que es detallen en el seu escrit del 4 de desembre. Continuarem demanant la seva atenció en aquest focus ara que ve el bon temps. I recordem el prec fet en l'escrit del 12 de desembre passat, que vaig portar el registre, vers el punt setè de la llicència que se'ls va donar a aquesta gent el 2007. I allà se'ls demanava que tinguessin una recepció que controlés qui hi entrava i qui surt. De moment sembla ser que aquesta gent, això no ho tenen.

Això en aquella època, va demanar-ho la secretaria tècnica jurídica, Margarita Pinart i Camarasa. No sé si ara continua encara estant a l'Ajuntament o s'ha jubilat.

Els veïns de la zona considerem que seria interessant practicar la revisió de la llicència del 2007-2011 de Nou de la Rambla, 15. I, si més no, quan sigui ferm el desig del senyor Collboni de fer-ho cada cinc anys, que ho tinguessin en compte per veure com està l'assumpte. Això, en tocar Nou de la Rambla.

Guàrdia, 9, les obres sense llicència que es van denunciar al regidor senyor Rabassa l'any 2001..., 2021 finalment han estat retirades. Ho heu aconseguit vosaltres, suposo. Moltes gràcies. Després de fer-les, amb grans crits, els que ho varen treure fa pocs dies varen insultar a tot el veïnat. He vist fotografies i encara es veu l'esquelet del muntatge, no l'han acabat de treure. No sé si voldran tornar-ho a muntar o què dimonis faran. I la pintura blava que hi havia a la façana, no m'han informat que l'hagin tret, com que des de Guàrdia no es pot veure. Espero que algun veí del carrer Lancaster n'informi.

Plaça dels Àngels, he sabut que es remodelarà i ja no podran fer més fressa els skaters. Finalment, sembla que algú se'n ha recordat que s'ha demanat i jo ho he fet en moltes audiències que els prepararessin un lloc per als seus jocs prop del cementiri de Montjuïc, doncs els que allà dormen no es despertaran i, en canvi, no deixen dormir a la gent que viuen al carrer Ponent. L'escrit que parlo el vaig presentar a l'any 21 també, el 2021, i de moment no ens han fet cas. Sembla que ara poder farà alguna cosa.

Carrer de Notariat, el problema dels coloms estic sentint que és endèmic de tota Barcelona, però el carrer Notariat, que els del Cisco hi han mirant a veure si enganxaven a una senyora que els tira menjar, els coloms s'estan posant i fent malbé totes les façanes dels edificis que estan incluits al catàleg de Barcelona. A veure si els que controlen plagues o els del Cisco poden fer-hi alguna cosa.

Un altre punt, desnonaments. Molt enrenou s'està portant, realment deuen haver-hi situacions penoses que les haurien de saber els serveis socials, però també abusives. I els col·lectius antidesnonaments haurien de ser-ne sabedors. Vaig a posar un exemple 2021, Guàrdia, 5, quart pis, any sense pagar, llum punxada. Denunciada per mi la companyia i ni el menor cas. Deuen pensar que ja hi ha els que paguen i ho compensen. Finalment, després de tres intents, els van desnonar el 2021. Els activistes que aquell dia tallaren el carrer, eren coneixedors de les malifetes dels desnonats?

Guàrdia, 3, ara fa poc: per no poder suportar el llarg tràmit judicial que perjudicava la convivència de la resta de residents a la finca i fer fora el llogater que no pagava, venia substàncies –per dir-ho d'alguna manera delicada– i altres activitats, la propietat va haver de condonar el deute i donar-li diners perquè marxés. Després ha tingut que refer el pis de les destrosses.

La **presidenta** li recorda que s'ha acabat el temps i que hauria d'acabar.

La Sra. Dolors Font

Per tant, considero que no tots els desnonats són angelets. També n'hi ha de dimonis.

Ara us demano actuacions a la quinta galeria del carrer de l'Om. Tota la zona ho coneix com a focus de delinqüència i dels autors de robatoris de l'indret. Caldria tenir-ho present per a properes indagacions i actuacions. Les associacions de veïns els poden informar. Crec que una d'elles és l'Associació de Veïns de l'Arc del Teatre.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, miri, senyora Font, prenem nota de totes aquestes qüestions, que són nombroses i a més algunes que, com vostè mateix diu, porten molt de temps. Per tant, mirarem de contestar-li al conjunt d'intervencions que ha fet.

Quan vostè va fer la presentació concreta del tema que volia parlar, parlava concretament del tema de la tramitació de la denúncia al carrer Nou de la Rambla, número 15. Llavors sí que li puc donar més detalls quina és la situació concreta. La resta de temes, si li sembla, doncs els hi respondré. Com que això constarà, doncs, a les gravacions de l'audiència pública, ja li aniríem donant coneixement. Ja hem pres nota, sobretot el tema d'aquests que hem dit dels...

La Sra. Dolors Font

Perdó, els enviaré per escrit i em contestaran vostès per escrit. Gràcies.

El regidor

Val. I respecte el tema de la... No, ja que hi ha aquesta possibilitat també, doncs, li enviarem totes les inspeccions que s'han fet a la finca del Nou de la Rambla número 15. La resta de temes, ja dic que li contestarem per escrit. Hi ha un de caràcter més general que potser sí que interessa a tothom, que és el tema, per exemple, dels skaters. Això de veure de quina manera ordenem els diferents usos en la plaça dels Àngels, més situant quan s'elabori el projecte de remodelació de la mateixa plaça.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Cristina Cort Fuentes.

La Sra. Cristina Cort Fuentes

Jo no vinc amb un tema nou. Vinc amb l'incivisme de la ciutat, però en concret a la plaça Sant Miquel. Després d'instàncies de la regidoria, queixes al telèfon del civisme, intervencions a la última Audiència, seguim amb el mateix problema a la plaça: Terrasses que treuen més taules i cadires dels que hi pertoquen, músics sense llicències que ens omplen la casa de música tot el dia i el problema a partir de les 9 de la nit, que és a l'ús del parc infantil, no ja només per nens que venen a les 9 i a les 10 i no se'n van fins a les dotze de la nit, sinó també dels nens de les famílies que venen a restaurants i deixen els nanos mentre ells sopen sueltos en –dic sueltos perquè no els controlen– mentre ells sopen tranquil, els demés han de sopar amb crits.

Bé, la última audiència, el regidor em va dir que posarien un horari, tanques a la plaça. Jo simplement vaig demanar un cartell que digués que no es pot utilitzar pilotes dures a la plaça, llançar-la contra les façanes dels edificis i a partir de les 9, les 10, que hi hagi un soroll normal perquè els veïns puguem descansar.

També he demanat diverses vegades –i això no ho havia comentat a l'Audiència, però sí per Correus– treure els llits elàstics. Els llits elàstics, que també utilitzen els nens, són utilitzat a partir de la matinada fins a les 8 del matí en botellots, salts de borratxos, drogoaddictes que passen i es queda allà enganxats fins a les 8 del matí. I estem a la plaça de l'Ajuntament. Igual que fan treure

els sense sostres a partir d'ara 7, jo no entenc perquè no, la Guàrdia Urbana no treu aquesta gent que està molestant amb el soroll que fan amb un ús indegut dels llits elàstics. No són per adults. Un salt d'un adult és com si estigués saltant a sobre del meu llit, per dir-li d'alguna manera resumida.

Després el soroll dels camions de la neteja. No són només els camions que fan sorolls, sinó els treballadors que parlen entre ells a crits. Que ho entenc, perquè el soroll del camió impedeix que puguin parlar en un altre to, però potser, no sé, haurien de portar un pinganillo o un algo perquè a les 6 de la matinada o a les 4 sentir els crits d'aquests senyors, entre els crits i les màquines i els borratxos i tot plegat és impossible dormir.

L'estiu ja està aquí, perquè ja fa mesos que tenim una temperatura estiuenca gairebé i no veig solucions. Porto 8 anys amb aquest tema i no posen solucions, perquè malgrat que les institucions socials i els tècnics de barri han parlat amb aquestes famílies que venen de matinada a utilitzar el parc infantil amb nens, s'ho passen pel clatell. Ve la Guàrdia Urbana i a la que donen la volta a la cantonada ja tornen a estar amb les pilotes de criquet, amb les pilotes de futbol xutant-les contra les façanes dels edificis. I parlem d'hores de descans que l'Ajuntament i la regidoria té l'obligació de protegir als veïns. No m'ho estic inventant, és una realitat. Ja està.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, aquest és un tema, és un tema conegut i reiterat per part de la senyora Cort. A veure, la plaça Sant Miquel és una plaça que ha tingut una transformació importantíssima els últims anys. Recordem, tots els que porten ja un temps treballant en l'ajuntament i en els entorns de Sant Miquel, sabem l'estat en que estava aquesta plaça. Aquesta plaça era un aparcament i un quarto dels mals endreços d'aquella part del centre de la ciutat. I crec que va haver-hi un procés de dignificació, del qual tots ens vam sentir, començant pels mateixos veïns. És una plaça digníssima, una plaça bonica. El que passa és que a vegades els usos s'han de controlar.

Evidentment, els nens fan soroll, els fan molt la plaça Sant Miquel i els faran qualsevol plaça de la ciutat. Està clar que els horaris nocturns això ha de ser objecte de correcció, per tant en prenem nota. A més, està en un punt crític perquè està al costat mateix de l'Ajuntament. Per tant, doncs també per la part que ens porta, ja demanem a la Guàrdia Urbana, sobretot per exemple, que fa la vigilància del mateix Ajuntament que controli els usos que es puguin fer a partir d'una determinada hora. I, per tant, ho reiterarem.

I el tema dels camions de neteja és també un tema recurrent dels camions de neteja, amb els horaris que tenen, doncs evident que es produeixen a vegades sorolls. Hi ha uns horaris ja molt determinats i molt establerts. Aquí, en qualsevol dels casos, també si tenim constància concreta de les hores en que passa això i el lloc, doncs, és parlar amb la contracte per veure de quina manera ho corregim. Però crec que al llarg de tots aquests anys el pas de Sant Miquel ha agafat una dignitat que li corresponia.

I després, respecte al tema de les activitats dels locals de restauració que hi ha, aquí sí que li puc dir que portem, des de l'any 22, s'han realitzat 35 inspeccions a la plaça Sant Miquel amb relació a diferents temes a la via pública i que han donat lloc a diversos procediments. Actualment hi han dos procediments vius oberts a dos locals que es troben en tramitació. I que si s'ha de fer una sanció per les pràctiques que puguin fer aquests establiments, per descomptat es farà el tema. També els dic que el servei d'inspecció han començat a posar en pràctica moltes de les mesures de control.

Això ja li reitero, que el tema de l'incivisme que comenta per part dels treballadors de neteja, traslladem també aquesta queixa a la contracta. Com que tenim sovintejades reunions d'aquesta audiència pública, espero que en un futur això pugui millorar.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Cristina Fort.

La Sra. Cristina Fort

Aquestes últimes setmanes ha vingut la Guàrdia Urbana diverses vegades als mateixos locals que diuen –que no han dit el nom, però jo ja sé quins són–. Tenen les cadires i les taules ja preparades, recolzades a la font de la plaça, a la que se'n va la Guàrdia Urbana, les tornen a treure. I el que vostè diu dels nens que la Guàrdia Urbana que se n'ocupa de la seguretat de l'edifici, que fa una ronda a partir de les 9 i mitja, a les 10, avisa als nens i els hi diu: «Aquí no, que n'hi han finques, però allà us podeu posar». És que és igual. On fotin el cop de pilota arriba igual a la casa. Vull dir, jo crec que a partir de les 10, les 11, que és quan passen aquestes coses, s'ha de ser més dur.

I demano cartells, com van fer al Sant..., crec que és a Sant Andreu l'any passat, a l'estiu. Van posar uns cartells dient: «No vinguin amb pilotes dures. No utilitzin les façanes a partir de tal hora». Jo no dic que sigui una plaça que estigui tot el dia buida, no, perquè és un barri amb vida. Però a partir d'aquestes hores, quan ja portem tants anys amb aquesta mecànica d'ús fora d'horaris normals, han de fer algo. Demano per aquest any uns cartells, per aquest estiu, per al mes de juny ja. Ja els demanaria per la setmana que ve, però algo que indiqui que no són hores d'estar molestant als veïns perquè tenim dret a descansar.

I la plaça ha quedat molt maca per als que puguin estar, perquè amb la quantitat de turistes, bicicletes, grups escola que l'omplen no podem arribar els veïns a gaudir de la plaça. Que ho sàpiguen.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

En tot cas, sí. No, retirarem a la Guàrdia Urbana aquest control que vostè demana. Precisament aquí a la sala es troben representants dels cossos policials que prendran nota i introduïrem els elements de correcció que convingui.

I prenem nota també de la possibilitat de fer aquesta senyalística que vostè demanava respecte el recordatori d'evitar els sorolls per la pràctica que es pugui fer de la plaça.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Maria Rosa García Ferré.

La Sra. Maria Rosa García Ferré

Hola, bona tarda. Jo vinc a fer una queixa, diguéssim. Jo visc a la Riera Alta des de petita i al costat de la meua porteria hi ha un bar que vull dir és... no sé l'hora que ha de tancar, però bé, són les tres, les tres i mitja, quasi les quatre i les persones que van al bar entren i surten, que jo suposo que ja hauria d'estar el bar tancat, suposo, eh? I entones davant hi ha com una espècie de plaçoleta i allà es fan grups de nois i noies, tres o quatre, cinc o sis. I clar, es posen allà a xerrar i no sé què i no sé què més. I el que viu allà mateix no pots dormir. I ara tenim sort de que és hivern i que està el balcó tancat, però quan sigui l'estiu, a veure. I no es que diguin parlen a poc a poc, no. Uuu, uuu! Després estan les persones que van amb les bossetes venen cervesa. Que vull dir si no compren en el bar, li compren a aquesta persona.

Després el que es diu l'acera està plena de colilles, pots de cervesa que el deixen en la porta, a vegades vòmits, fan pis i, bueno, clar, tot és un lío allà que no el deixen dormir. I vull dir, aquest bar no fa molt que s'ha posat, però abans han hagut uns altres bars allà mateix que no feien ningun problema, però aquest és que, escolti'm, baralles. Has de que picar a la policia, que vingui per veure com es soluciona això. Clar, quan marxa la policia, torna altra vegada el barullo i no hi ha manera. I això era la meua queixa, val?

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

A veure, jo intentaré objectivar. Després aquí ha parlat d'altres temes que ja mirarem de controlar. Però hi ha un tema concret que era el que feia referència vostè en l'escrit que va presentat, que era el del..., concretament del bar de la plaça Aurèlia Capmany 45, el bar que es diu 45/33. Que deia vostè que està muntat com una discoteca i un after cada nit de la setmana. Dir-li que aquest és un establiment que disposava o disposa d'una llicència de restauració, però que a la planta soterrània també realitzava l'activitat de la discoteca. I aquí sí que hi ha hagut una actuació continuada dels serveis de llicència i de serveis d'inspecció del districte i, per descomptat, també dels serveis de la Guàrdia Urbana.

El 10 d'agost de l'any passat, és a dir, fa 7 o 8 mesos, es va ordenar..., es va dictar una resolució on s'ordenava el cessament de l'activitat. Després de dictar aquesta resolució, la Guàrdia Urbana va realitzar tres inspeccions. I, a més, tinc els dies concrets en què es va fer: el dia 29 d'octubre del 23, el 3 de desembre i el 16 de desembre, en la qual es va verificar que l'establiment continuava exercint l'activitat de discoteca en lloc de l'activitat autoritzada per la llicència de restauració mixta de la que disposava.

Llavors, amb aquests antecedents, el dia 8 de febrer, és a dir, ara fa un parell de mesos, es va dictar una resolució per la qual s'ordena el precinte de l'activitat i la instal·lació. I aquí s'ha presentat un recurs d'alçada que s'ha desestimat ja i, per tant, dir-li que el 12 de març es va executar el precinte. A les notícies que jo tinc ara, aquest establiment es troba precintat i seguirà el tràmit corresponent.

També ens consta que s'ha presentat per part del titular de l'establiment un recurs contenciós administratiu, però mentre no es resolgui aquest contenciós administratiu, continuarà el precinte i esperem que el conscienciós administratiu, doncs, validi les actuacions que s'han fet des de l'activitat sancionadora de l'Ajuntament. Això és el que és objectiu de l'establiment el que vostè deia.

El tema que vostè diu dels botellots i totes aquestes altres temes, doncs aquests són temes que prenem nota i mirem també de quina manera podem anar corregint. Però el tema concret que vostè explicava del bar 45/33, en teoria, vaja, pel que em consta a mi en aquests moments està precintat i, per tant, aquest establiment concret no pot ocasionar molèsties perquè està tancat i si no està tancat, no es preocupi que demà mateix enviarem el servei d'inspecció.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Maria Rosa García Ferré.

La Sra. Maria Rosa García Ferré

El bar no està tancat. Segueix fent el que fa sempre. Com que no s'ha tancat les portes ni res. I continuem doncs amb el mateix jaleo de cada dia. Bé, cada dia anem a dir final de setmana, dijous, divendres, dissabte i diumenge. No està tancat, està obert.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Veurem en quins termes va fer el precinte i la prohibició de l'activitat. Aquest és un establiment que tenia llicència de restauració però que es realitzava com a discoteca. De totes maneres, revisarem el tema aquest, perquè sigui o no sigui discoteca, el que no hi pot haver és aquests sorolls. Però ja li dic que això estava precintat i això, si no és així de cert, ja ho revisarem i ho seguirem empenyent.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Marc López Fàbrega.

El Sr. Marc López Fàbrega

Val. Què tal? Com estem? Bé, jo vinc en representació del Sindicat d'Habitatge del Raval i el Sindicat de l'Habitatge del Casc Antic. Bé, ja no sé si sabeu lo difícil que és mantindre la lluita per l'habitatge cada dia en un barri com este. Un barri que podríem dir que és l'epicentre dels desnonaments de tota la ciutat. Nosaltres estem aquí per a assenyalar-vos a vosatros com a responsables, perquè sincerament, és molt fort que el segon propietari que més desnona de la ciutat després del fons voltor Cerberus sigueu vosaltres, l'Ajuntament. (Aplaudiments.)

Enhorabona, per cert, a totes les famílies que heu deixat al carrer, des que esteu al govern, amb la quantitat de pisos públics buits que tenim actualment. Aquí a Ciutat Vella, els nostres sindicats, hi ha més de 25 casos que no s'han regularitzat encara a pisos públics, encara teniu l'oportunitat de fer alguna cosa. Famílies que han de suportar visites amenaçants dels vostres tècnics, qüestionaments constants sobre la suposada vulnerabilitat que demaneu als serveis socials, talls de subministres i altres formes de violència il·legal, com la de la nostra companya Janet, que va ser desnonada a la força per la vostra policia, en un desnonament per via penal. (Aplaudiments.) Pareix que esta és la que la Ciutat Vella que voleu, no? i esta és la bruta manera que teniu d'expulsar-nos del barri.

Volíem preguntar-vos, perquè segurament respondreu, no?, destacant la funció de les vostres institucions, dels vostres serveis públics, si sabeu lo difícil que és accedir als vostres serveis socials i lo insuficient que resulta de vegades la resposta que donen. Si també lo difícil que és accedir a l'Oficina d'Habitatge de Ciutat Vella i si sabeu quantes vegades hem anat a l'Institut Municipal d'Habitatge a exigir regularitzacions. Mentrestant, vosatros vos delateu a vosatros mateixa, eh? Perquè trobem que aneu fent aliances amb immobiliàries i fons voltors. Feu concessions il·legals de llicències de pisos turístics, com els de Sant Pau, 47 i el de carrer de l'Est, número 19.

I bé, seguïu treballant en el vostre magnífic pla Endreça i el que sempre ens responeu, no?, mentires, promeses que no podeu complir. I vos passeu la patata calenta els uns als altres constantment. Per això un poc la nostra pregunta era: Quin pla teniu per respondre a la situació d'aquestes famílies a les que heu promès regularitzar uns lloguers? (Aplaudiments.)

La **presidenta** informa el senyor Marc López Fàbrega que li queden 2 minuts 42 segons i dona la paraula al regidor. Es produeix un breu intercanvi per la intervenció entre la **presidenta** i el **regidor** i el públic aplaudeix.

El regidor

Sí, molt bé, d'acord. Bé, dic, creia que vostè ens havia fet una pregunta concreta respecte al tema dels refugis climàtics aquest estiu. Jo tenia preparada la resposta per aquest tema. Després vostè ha fet un speech en l'exercici del seu llibèrrim dret d'expressió, per descomptat, que vull defensar

primer la defensa dels treballadors públics, tan dels serveis socials com dels serveis d'inspecció i evidentment, tota la gestió que fan, com la que fem nosaltres, està sotmesa, doncs, al control de legalitat. Vostè ha parlat també d'il·legalitats per part nostra. Invito doncs que les denunciï i que les pugui acreditar.

Per tant, els desnonaments que nosaltres puguem produir, doncs, quan hi han situacions de il·legalitat manifesta, per descomptat, sempre es fan amb les autoritzacions judicials corresponents, però també hi han els processos de regularització. Ahir mateix hi havia un tema llargament reclamat, que era l'immoble del carrer Sant Climent que, finalment, doncs hem arribat a una solució que em sembla que és prou satisfactòria per a tots plegats.

I si vol, doncs com que vostè m'havia preguntat pel tema dels refugis climàtics i no hi ha fet referència en la seva intervenció, li puc parlar respecte a aquest tema concret per l'estiu del 24, en el que estem acabant de tancar des de diferents serveis i equipaments municipals de la ciutat. Volem augmentar la xarxa actual. Ja sabem que compta amb més de 230 espais per fer el refugi climàtic, amb una quarantena d'espais nous, que vol dir també incorporar interiors d'illa, mercats municipals, equipaments municipals i d'altres administracions, i també equipaments privats. Però encara hi estem treballant i la xifra que tenim entre mans no és definitiva.

L'objectiu és anar millorant la cobertura per tal d'assolir l'objectiu del Pla d'Acció per l'emergència climàtica del 2030, que el cent per cent de la població disposa d'un espai d'aquest tipus a menys de cinc minuts caminant. I, en aquest sentit, també estem treballant en el projecte Transformem els patis, que inclou també la millora del confort tèrmic als patis de les escoles.

Enguany, la proposta del districte en la que encara estem treballant són nou equipaments de proximitat, els casals de gent gran del Pati Llimona, de la Barceloneta, del casc antic, de Josep Trueta i de Josep Tarradellas, el Casal de Barri del Raval, la mateixa seu del districte i el Centre Cívic del Convent de Sant Agustí. Cal tenir en compte que a aquest es refereixen exclusivament als equipaments gestionats directament des del districte i que encara no es contempen els refugis que s'oferiran a Ciutat Vella per part d'altres actors públics, Consorci de Biblioteques, d'equipaments culturals, etcètera.

I de la xarxa d'equipaments propis del districte, hem tornat a incorporar els casals de persones grans de Josep Trueta i de Josep Tarradellas, a la convocatòria 2024 al barri del Raval, sumant així dos equipaments més de gestió pública. La convocatòria de 2023 va comptar amb un total de 25 equipaments i espais oferts com a refugis climàtics al nostre districte i, com cada any, estem oferint sessions de formació per fer front a la calor i sobretot, la pobresa energètica a professionals del sector de les cures, com les persones que treballen al Servei d'Atenció Domiciliària, sobretot pensant en aquelles persones que no poden sortir de casa per anar a un refugi.

I properament es podrà facilitar informació de la xarxa final de refugis climàtics per aquest estiu, la informació més actualitzada, així com el mapa per la ubicació dels recursos de la ciutat, s'informarà també a través de la pàgina web. No obstant això, aquesta informació que estic donant també els farem arribar per escrit.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Marc López Fàbrega per 2 min 42 segons.

El Sr. Marc López Fàbrega

Bé, senyor Batlle, crec que ha quedat perfectament retratat amb la seua miserable capacitat de resposta a una problemàtica que està a la ordre del dia en un barri com aquest. (Aplaudiments.) I no només aquí a Ciutat Vella. Perquè les polítiques d'habitatge que està posant en pràctica el seu govern afecten a tota la ciutat. Hem vist com a tot Barcelona estan augmentant els desnonaments

de pisos públics de l'IMAP i no és esta l'única estratègia que esteu fent servir per tirar-nos fora dels nostres barris.

No sé si sabíeu que a Nou Barris mateix esteu posant en pràctica l'abandonament i la degradació de barris sencers, deixant a les veïnes amb tots els problemes estructurals de les seues vivendes que això suposa. No sé si sabeu també que els Tres Turons teniu un pla d'enderrocament d'edificis sencers on viuen famílies senceres des de fa anys. També a Vallcarca, on voleu deixar sense alternativa a més de 70 persones que viuen en parcel·les i locals i que segurament voldreu acabar especulant amb aquestos terrenys.

I no sé si també la quantitat de lloguers que heu promès regularitzar, com ja he dit, i que no heu sigut capaços de respondre. Als que no esteu arribant i encara a Ciutat Vella, a Gràcia, a la Verneda tenim desenes de famílies esperant una resposta per la seua part. Tot això sense parlar de l'eterna espera de la Mesa d'Emergència, que no satisfà cap necessitat urgent de les famílies que tenen actualment data de desnonament. Podrien deixar un poc clares quines són les polítiques d'habitatge que esteu posant en pràctica.

(Aplaudiments.)

*La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui. Després de refusar en un primer moment, el regidor respon breument.*

El regidor

Seguim, vaja, en tot cas, recollim totes les intervencions que ha fet aquí. El convido a participar també, com ho està fent ara aquí, en els consells de barri, a les audiències públiques del Consell de Districtes (Crits del públic.) Ja està.

(Aplaudiments.)

*La **presidenta** dona la paraula al senyor Andrés Ibáñez Fontea.*

El Sr. Andrés Ibáñez Fontea

Sí, bona tarda. El senyor regidor podria informar-nos, al veïnat, quines són les mesures que s'han implementat per pal·liar el gravíssim conflicte de soroll que patim i venim denunciant de manera reiterada en cada audiència pública i consell de barri en l'àmbit concret d'Escudellers-Orwell?

Podria donar les dades del sonòmetre d'Escudellers, 34, referides a horari nocturn, nits de divendres i dissabte i fer una valoració dels incompliments per hores, causes i decibels i explicar quines mesures concretes han posat en marxa?

En cas que no s'hagin implementat cap mesura concreta, ens podria donar una explicació de quins són els motius pels quals no s'ha fet?

*La **presidenta** informa el senyor Ibáñez que li queden uns minuts per respondre al regidor i dona la paraula al regidor.*

El regidor

Sí, reafirmem també el compromís que ja hem anat traient en diferents actes, tant els consells plenaris del districte com a les audiències públiques i també als consells de barri, als quals, per cert, doncs vostè hi ve sovint i pot explicar-se, doncs, la seva problemàtica. Vam fer..., vam tenir el mes de febrer una taula per parlar del tema del soroll i, per tant, doncs reafirmem aquest compromís amb el descans veïnal i amb la protecció de veïns i veïnes.

També creiem que la implementació de les zones altament tensionades és una bona iniciativa. El que sí volem és analitzar i revisar bé la diagnosi i les decisions específiques del 80... del 23. Per tant, el que volem és, sobretot, continuar, en la mesura que puguem, també en avaluar els impactes d'aquestes normatives i d'aquestes decisions. Ja els he dit abans que hem tirat endavant tots els temes de les multiinspeccions. Li he de dir també que la propera multiinspecció que realitzarem al nostre districte serà feta precisament en el barri del Gòtic.

I també instal·lem sonòmetres de sensibilitat acústica en diverses zones, efectivament, quan es convoqui la propera taula de soroll, que donarem més informacions més precises. I després la Guàrdia Urbana també tenen el sonòmetre d'Escudellers i en horari diürn de 7 a 21 hores, de dilluns a diumenge, el soroll mesurat és, ja li puc explicar i també li farem arribar per escrit, és de 64,9 decibels. Per tant, compleix amb els valors límit d'immissió, que pel carrer d'Escudellers és de 70 decibels per la significació acústica de sensibilitat moderada que se'n diu B2.

I en horari de vespre, des de les 21 fins a les 23 hores de dilluns a diumenge el soroll mesurat és de 63,4 decibels i que compleix amb els valors límits d'immissió pel carrer Escudellers, que és de 70 decibels per la significació acústica de sensibilitat moderada. I en horari nocturn de 23 a 7, el soroll mesurat és de 67,8 decibels, que incompleix amb els valors límits d'immissió, sobretot en caps de setmana de divendres a diumenge que pel carrer Escudellers és de 60 per la significació acústica de sensibilitat minorada B2.

Per tant, en aquest cas, doncs sí, s'obriria el corresponent expedient i s'implementarien les sancions que corresponguessin.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Andrés Ibáñez Fontea.

El Sr. Andrés Ibáñez Fontea

És trist. És trist sentir-lo llegir d'aquesta manera, sense ganes i sense que se li pugui ni entendre el que diu. (Aplaudiments.) És trist, és trist comprovar un cop més les poques ganes que té vostè. Vostè porta ja 10 mesos, ara fa 10 mesos que és regidor de Ciutat Vella, però porta tota la vida de regidor de Prevenció, Seguretat i Convivència. I és increïble. Estem al tercer, tercer plena..., la tercera audiència amb el seu d'això i estem en el mateix. No hi ha dret.

Li llegiré algunes coses que surten per aquí: «Les 3:20, soroll, discoteca, inacció municipal, assetjament programat, impunitat. El veïnat som ostatges, ens roben la casa, els drets i la salut. Ens roben les nits i els caps de setmana. Només ens falta matar-nos. De fet, és el que fan, lentament.»

«La 1 i vegeu: Quatre negocis molt animats s'han apropiat de la plaça, l'espai públic, el nostre espai vital usurpat i al servei d'una cobdícia sense límits. El barri parc temàtic regalat al turisme i la borratxera, horaris impossibles i una ciutat en frau de llei. Vides robades.»

«Onze de la nit: terrasses que posen tantes taules com volen. I el districte de Ciutat Vella no fa res per impedir-ho. Què és això, negligència o corrupció?»

Senyor Batlle, qui podria dormir aquí? No és just sacrificar tot un veïnat amb el viure sense drets, sense descans ni salut.

«Les quatre de la matinada i no podem dormir. No és un simple problema de soroll, és violència acústica extrema, sistemàtica i programada sobre un veïnat. Violència que genera gravíssims problemes de convivència, de salut comunitària i d'habitabilitat. Les autoritats que ho permeten hauran de retre comptes.»

«Les onze de la nit: Com cada nit...» Aquesta me la salto, que parla d'altres temes. Llàstima que no puguem intervindre més perquè hi ha molts més temes, però ens cenyirem a aquest, que és el que ens va la vida realment.

«A la una i vint de la matinada, abandonats per l'Ajuntament, violentats per la discoteca Marula, que fa el que vol perquè els deixen fer el que volen.» Senyor Batlle, responsable irresponsable, incompreensible... incompreensiblement s'esborra de la seva obligació.

«Prop de la una: gentada, soroll i terrasses sense recollir. Demà treballem, però a casa no podem dormir. Marula estarà tota la nit. L'importa tot això a vostè, senyor Batlle? Se sobrepassen impunement horaris, aforaments i límits de soroll. I vostè ho sap i no fa res.»

La **presidenta** ofereix aigua al senyor Ibáñez, que es mostra afectat, però vol continuar.

El Sr. Andrés Ibáñez Fontea

No, no estic bé, perquè no estic fent teatre. He vingut sense ganes, perquè ja no tinc més ganes de sentir rollos ni mentides.

Les dues: soroll il·legal tota la nit. Senyor Batlle, li exigim respecte, implicació i solucions. Les tenim, però vostè no vol escoltar-les, per què? Marula no hi cap, a Escudellers. És un negoci protegit per la inacció municipal, però incompatible amb els drets del veïnat.

I seguiria i seguiria. Passada la mitjanit i tenim tota la matinada per davant. «Farem que tothom hagi de complir les normes. Vetllarem per la defensa de l'espai públic.» Són paraules seves, paraules vanes en la seva boca. Mentides. (Aplaudiments.) Això són mentides, perquè la veritat, la tenim nosaltres davant. És la crua realitat en la que vivim i són els nostres drets vulnerats. Espero sentir de vostè propostes...

La **presidenta** informa el senyor Ibáñez que se li ha acabat el temps, però li permet acabar la frase.

El Sr. Andrés Ibáñez Fontea

S'ha acabat el temps, el temps s'acaba. Sabeu per què s'acaba el temps? Perquè com que sempre estem com el hámster donant voltes a la roda i mai volen seure en una taula i escoltar les solucions, que les tenim, perquè sembla que són vostès de part, que estan defensant...

La **presidenta** insisteix el senyor Ibáñez que hauria d'acabar.

(Aplaudiments.)

El Sr. Andrés Ibáñez Fontea

Acabo, només vull dir una cosa. Miri, des de dissabte passat ni un sol minut en tota la matinada s'ha complert el límit màxim de soroll que està permès. (Inaudible.)

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Estic encantat de poder dialogar amb el veïnat. (Veus de fons.) I, per tant, no hi ha desgana en absolut. El que passa, doncs que referir unes dades objectives que, en aquest cas feien referència o donava compte de les mesures d'un sonòmetre, evidentment no és com retransmetre un partit de la Champions. I, per tant, doncs aquests són les dades que jo us he volgut donar i, per descomptat, el compromís de seguir treballant amb una dinar amb una dinàmica és molt difícil,

que és un tema que afecta de manera important la convivència i que a més hem reconegut que és el tema del soroll.

I ho estem fent a través de les mesures objectives que podem implementar, que és les mesures dels instruments de control que hi puguin haver, però també a través de les campanyes de civisme que podem promoure. Per exemple, una de les coses que estem fent és la modificació de l'ordenança de convivència que ens haurà de permetre ajustar algunes situacions de disfunció que es produeixen en la vida en convivència en el conjunt de la ciutat i d'una manera molt específica, amb uns barris tan densos com els que tenim nosaltres.

De desgana, cap ni una, cap ni una. Som conscients d'una problemàtica complexa i amplíssima i que, evidentment, no té solucions fàcils i, per descomptat, vostè té tot el dret de seguir venint a totes les audiències públiques, a tots els consells de barri i continuar insistint en el que insisteix. Té tot el seu perfecte dret. I jo li aniré dient que nosaltres estem intentant solucionar aquests temes sense ser... sent conscients de que miracles no en podem fer. I ho seguirem fent.

I aquí tenim uns serveis professionals que treballen en aquesta matèria. Per descomptat, la direcció política intenta fer-ho lo millor que pot i després defenso el treball dels nostres professionals, la nostra Guàrdia Urbana, dels nostres serveis de llicències, dels nostres serveis d'inspecció, dels nostres serveis de salut pública. I així ho seguirem fent. I els resultats els podran avaluar vostès.

Lamento, doncs, en el cas de vostè, no hi hagut manera de poder-lo convèncer de que hi ha un bon treball per part dels professionals. Soc conscient de que vostè explica situacions que les viu de caràcter subjectiu, perquè les viu personalment i té tot el dret de poder-se queixar. Però per descomptat, no em digui jo tinc desgana. En absolut.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Mary Ibilola Nazir Fayomi.

La Sra. Mary Ibilola Nazir Fayomi

Quants minuts és?

La **presidenta** informa la senyora Mary Ibilola Nazir Fayomi que té cinc minuts que pot utilitzar en dos torns.

Mary Ibilola Nazir Fayomi

Gràcies. Vengo para hacer dos preguntas. Siempre he participado preguntando según qué tema diferente, pero lo que está de moda es la sequía. No, decía que hay sequía, ¿vas a controlar el consumo de agua? Ha llovido un poco. Escuché en la televisión que, bueno, no va a ser tan seria el control de consumo.

¿Quiere decir que podemos seguir gastando agua como antes? ¿O es porque ahora hacen las elecciones que vienen? Por eso dicen que no, más o menos puede ir flexible porque ha llovido un poco. ¿Realmente han hecho algo o han manipulado esto para que nosotros, los vecinos, la familia, trabajadoras, nos controlará para subir la factura del agua? Es una pregunta. A ver si me puede contestar esto.

Tengo hipoteca, no puedo compartir casa con alguien que me puede ayudar pagarlo. IBI subido, IVA subido, hipoteca ha subido. La cesta de compra he escuchado ha subido en cuatro años 47 por ciento. Tengo hijos de la edad estos muchachos, tienen la edad de formar una familia. No hay piso. Tenemos todos barrio con edificio público, pero a mí me señalan. Soy culpable porque ellos

no tener pisos, cuando hay todo el edificio de administración que le pueden ayudar a esos jóvenes para comenzar su vida, que ya le toca. Tienen 20, tienen 28. ¿Qué hacemos para nuestros hijos?

Mi barrio, yo soy de Gòtic. Tenemos 72 por ciento ya de los vecinos de toda la vida que ya no están en el barrio. ¿Quién lo compra? Los que resistimos, que queremos estar, a la vez de impuesto, poco a poco, sí, poco que sube de IBI para muchos no importa, pero personas humildes que levantamos por la mañana para fregar, lo que sea, para pagar las facturas, sí que importa. Para que luego nos señalan que somos los responsables de especulación. ¿Cómo me explica que todos esos edificios que están en toda Barcelona, que sabemos la administración, por qué no le dan a los jóvenes? Por favor, ayúdanos. Seamos sinceros y que nos hacen falta niños. Si ellos no tienen techo, no nos pueden dar nietos. No hay futuro. Un pueblo sin niños no tiene futuro. Dejarnos de engañarnos.

Muchas gracias.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** informa la senyora Mary Ibilola Nazir Fayomi que li queden dos minuts encara i dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, és un tema que diríem controvertit, eh?, perquè per un cantó demanem més vivenda. Aquí, ara aquí, doncs hi ha hagut una petició d'un tema de vivendes compartides que està molt, molt contestat per amplis sectors de la ciutat, començant per aquells que estan aplaudint tant. Precisament, per exemple, de les coses que estem posant més límits en el tema dels habitatges d'ús turístic. Per tant, a més el mateix alcalde ja ha dit que a Ciutat Vella no es donaran noves llicències per habitatges d'ús turístic. I el tema de... (Crits del públic.)

Es revisaran les llicències en el seu moment. Ho dic per això no, per descomptat. I s'està fent. I després que aquestes llicències, doncs, esgotin el seu període de vigència, veurem què és el que es pot arribar a fer. Però està claríssim que mirant de que hi hagi un control de les situacions d'abusos que es produeixin i el tema aquest de les vivendes compartides, que portem molt de temps batallant-ho, és un tema tampoc de fàcil solució.

Per tant, també he de dir que també la prioritat màxima del govern és l'accés a l'habitatge a la ciutat, tant de joves com d'altres col·lectius vulnerables. I això, (veus de fons) i això hem de fer-ho no tan sols en el nostre districte, que tenim poc sòl, sinó que hem de mirar també de quines disponibilitats podem disposar de sòl en el conjunt del territori. I, evidentment, el tema de les polítiques d'habitatge és un tema que s'ha de tenir també un abordatge de caràcter metropolità.

Vam declarar... Va ser... Barcelona va ser la primera ciutat que es va declarar com un mercat de vivenda tensionat dins de les mesures proposades des del govern de l'Estat. A més, l'alcalde va impulsar un acord amb la Generalitat en el qual l'Ajuntament ha cedit onze solars per a la construcció de 637 habitatges protegits. Dir-los que, per exemple, la manca de suport polític pels pressupostos han posat en pausa el compliment del mateix per part del Govern de la Generalitat i per donar compliment a aquesta oferta que va fer en el seu moment l'Ajuntament.

Hi han altres accions concretes. Per exemple, s'ha aprovat el Pla de Joventut de Barcelona, que preveu el desplegament durant el mandat de l'anomenat que en diem xec sofà, un ajut únic a rebre per part del jove en el moment de la seva emancipació. Ja sabem que tot això són mesures molt, molt limitades quant a la seva eficàcia, però en l'exercici de les poques competències que des dels ajuntaments es poden tenir, volem ajudar en això.

I el Pla d'habitatge vigent preveu una reserva del 30 per cent de l'habitatge de tota la producció pública d'habitatge per a joves. I això d'ençà del 2016, que va ser l'any d'entrada en vigor del pla, s'està complint. En el moment de fer el nou pla d'habitatge caldrà decidir el nou percentatge que com a mínim volem que sigui igual.

I sobre el tema de la sequera, que ha sigut el tema que ha introduït vostè en la seva intervenció, hem donat compliment a totes les mesures informades per part de l'Agència Catalana de l'Aigua. Evidentment hem tingut una pausa de les pluges del mes de març i les que s'estan produint al mes d'abril, sobretot les que s'estan produint en les capçaleres de les conques interiors, sembla que podran permetre alleugerir aquest tema. I, per tant, també estenem la mà per col·laborar en tots els acords necessaris que solucionin el problema que entenem és el principal, que és el principal, que és la falta d'inversió en infraestructures arreu de Catalunya. Per descomptat, aquest és un tema que veurem l'estiu que ens ve a sobre, a veure de quina manera això ho podem afrontar i podem anar-ho buscant mesures que si no ho puguin... o almenys que, si no ho poden solucionar, que com a mínim serveixin de pal·liatiu.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Mary Ibilola Nazir Fayomi per dos minuts.

La Sra. Mary Ibilola Nazir Fayomi

Sí. Viendo las cosas que es continuo parece que no hay solución. Seamos sincero. Soy viviendo como si fuera de juego de parte de la administración, como si está dividiendo el pueblo. Uno es culpable del ruido que molesta el señor, que no puede dormir. La que lucha para poder pagar su hipoteca parece que es la especuladora que no facilita los pisos para los jóvenes que somos los más desesperados.

Como madre, esos niños o esos muchachos tienen la edad para estar. No levanta pueblo contra uno al otro. Si necesitan ayuda, una mesa redonda. Los jóvenes se sientan, escuchémosles a ellos primero porque les toca a ellos. ¿Cuál es su problema? ¿Los sueldos llegan? Yo, como madre no puedo apoyar un hijo con esta edad. Tiene la edad para marcharse de casa. ¿Qué...? ¿En qué me ayuda la administración? ¿En qué le ayuda su pueblo? ¿Qué futuro tenemos, como viejos? Si ellos no pueden tener nietos. ¿Para que se vayan ellos del país? Seamos sinceros.

Ya luego, ¿quién es el culpable? No, la vecina de al lado, que tiene negocio. No, el otro que alquila una habitación. Si hay el edificio, nuestro, porque es de todo el pueblo, ¿por qué no lo damos a nuestros chicos? ¿Por qué tienen que marcharse del país? Ya luego nosotros, los padres, somos los responsables. (Inaudible), que no está bien.

Gracias. Vamos a reflexionar, ya está bien. Es un engaño entre todos. Está bien. No, nosotros no somos culpables, los vecinos del día a día. Administración tiene que funcionar, por favor, haz su trabajo. Aquí que no, sentamos entre todos, razonamos juntos, solucionamos esto. Faltan niños en el barrio, faltan niños en Barcelona. Por favor, no hace falta.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Compartir la preocupació que expressa la veïna al voltant d'una de les problemàtiques més importants que surten en totes les enquestes i en tots els estudis sociològics que es fan a la ciutat de Barcelona, que és el tema de la manca d'habitatge. Tenim mecanisme... Tenim posades en marxa mesures no només des de l'Ajuntament, sinó que també les que hem requerit en el conjunt d'administracions de posar-se a la disposició per construcció de nou habitatge i també mesures que facilitin aquest accés a aquest habitatge.

És una problemàtica general, complexa, que evidentment no el podem solucionar en una audiència pública, però en qualsevol dels casos serveix per recollir un cop més la preocupació que tots plegats compartim en relació a aquesta problemàtica.

La **presidenta** clou el torn de les persones que havien enviat preguntes per escrit i obre el de les persones que s'han inscrit a l'entrada. Dona la paraula al senyor José Luís Valverde Talarn.

El Sr. José Luís Valverde Talarn

Jo soc veí del Raval de tota la vida. Vaig estar vivint 4 anys en Nou Barris, al carrer Manuel Sanchis i Guarner, on estan els gitanos, quan els van assignar els habitatges i després vam tornar al Raval. Jo voldria preguntar i que em contestessin perquè se m'ha mandat a mi diverses vegades defenent... Tinc aquí proves, documents, de tot, el testimoni dels meus veïns. Soc el José Luis del carrer Santa Elena, de l'escola bressol Mont Tàber.

Per què se m'ha mandat a la Guàrdia Urbana a coaccionar-me? Per què els Mossos d'Esquadra, sense el número d'identificació, que s'han equivocat i han coaccionat els meus veïns? Estem de testimonis i d'últimes quan Barcelona estava en flames, que estaven cremant un furgó de la Guàrdia Urbana, jo tenia a casa meva psiquiatres de l'Hospital del Mar a fer-me un diagnòstic de l'Ajuntament!

Jo no tinc delictes, no tinc ni multes. Ajudo als meus veïns, lluito. Tinc punyalades, m'han disparat, ajudo a la gent i als meus veïns i em preocupo de debò. Per què s'ha actuat en contra de la meva persona per ser el portaveu o el president de la meva comunitat, que és multicultural? Un edifici de protecció oficial i immigració, n'hi han tots. I que els parlin de mi, els diran meravelles. I estan atemorits de vostès. Vostès és lo pitjor que ha passat pel Raval, eh? (Aplaudiments.) Lo pitjor.

I que sàpiguen, que sàpiguen—perdoneu— que sàpiguen que m'he intentat suïcidar de la pressió que m'heu creat. I els Mossos van vindre ja. La vergonya que em faig, jo he estat a la Legión. Jo he anat a Bòsnia Hercegovina i he ajudat allà el poble bosnià, morint companys meus. Sap de què parlen allà Bòsnia de nosaltres, de la nostra terra, de nosaltres? Que vam fer una labor fantàstica. Vam ajudar un poble oprimat i amb moltes víctimes.

I lo que se m'ha fet aquí, vostès, no teniu vergonya i encara continueu. Estic demanant encara el dia d'avui parlar amb algú. Jo tinc documentació, diaris, surto a la tele, però no volen, perquè són uns pocavergonyes. En Comú ens emportem, eh? No us interessa la gent. Només us interessa la vostra ideologia. La seguretat no té ideologia. A mi m'importa tres pepinos tothom. No vull que me treguin més gavinetes, que robin a ma mare, el meu germà, que és del colectivo LGTBI. I allà a Nou Barris, per ser el hermano del marica, ens tiraven ladrillos aixins, eh? I aquí del victimisme d'això.

Ja està bé. No ens ho mereixem els catalans, perquè jo soc català i a mi ningú m'ha de donar carnet de res i m'avinc molt bé amb tothom. Estic cuidant una nena que no és meva i és dominicana negreta, eh? Perquè després me diuen feixista, no sé què. Bé, disculpeu per la manera, però enteneu. Estic en tractament de nervis. Com jo he de lluitar, amb una pensió no contributiva, contra una institució que m'ataca? Per no voler fer la seva obligació i el deure. Jo vaig fer voluntariat per ajudar a la gent més humilde, que és (inaudible) de conflicte, que ningú va perquè n'hi han bombes, morteros i demés.

I torno a dir, jo he hagut d'enterrar a companys, i això que estic veient aquí a la ciutat de Barcelona, m'està trencant el cor i lo pitjor sou vosaltres. I els veïns som la solució, no el problema. El problema són vostès, perquè lo principal, no escolteu. Compulsat. No responeu, no responeu. Teniu la l'obligació des del 2012. I els explico que el meu pare tenia una associació que es deia la Taula del Raval, sense ànim de lucre. El despatx el tenia a casa. Factures de burofax,

factures de telèfon, pagant-ho el meu pare. Aquí té un homenatge. Amb els veïns, vaig agafar firmes multicultural de todos los colectivos de las asociaciones, corals, de arte i no contesteu que es va demanar fer, bé, petición vecinal. Està al registre. I veieu que aquí firma tothom, Hassan, Mohamed, de tots els puestos, de colectivo de tots. Mira, aquell, que mal dir, però... Ja arribarem.

Això, no tinc força, no tinc cèntims. Tinc a la meva mare amb derrame cerebral, la meva nena s'ha intentat suïcidar. Ja està bé, ja està bé.

La **presidenta** informa el senyor José Luís Valverde Talam que ha acabat el temps. Es produeix un breu intercanvi amb el senyor Valverde.

El Sr. José Luís Valverde Talam

Gràcies. Disculpeu per les maneres, però enteneu el que heu escoltat, perquè ho tinc dibuixat per tot el meu cos.

Gràcies per escoltar-me tots, Maria José, no sé qui és, salut al Juan, del carrer de...

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Bé, en tot cas, si..., m'ha dit que era veí del carrer Santa Elena, si ens fa arribar quin número és i ens fa arribar la documentació aquesta que ha exhibit aquí per veure doncs què és el que no se li ha contestat, que és el que s'ha de contestar. I per descomptat, li donarem resposta a qualsevol cosa que ens entrés. I hem recollit totes les seves preocupacions i lamentem algun dels aspectes que l'afecten més personalment.

Però, repeteixo, si té denúncies concretes que no estan complimentades, faci-nos-ho arribar i (Veus de fons).

La **presidenta** posa ordre i demana el número de carrer al senyor Valverde. A continuació, dona la paraula al senyor Calixto, mentre es disculpa per no llegir bé el seu nom.

El Sr. Calixto

En primer lloc, gràcies per recuperar cinc minuts, perquè això ha sigut una iniciativa meva. Després aquests senyors van baixar a tres i ara, por fin, són una altra vegada cinc perquè evidentment tres minuts no donaven per res. Bé, això ha sigut un caos. Ho dic perquè és el que ha passat.

Lavors començant una mica. El barri Gòtic últimament ha patit problemes greus per droga, per venda de drogues. Ha vingut concretament dos llocs, al carrer Còdols, que és el meu carrer, i després el carrer Lledó, que ha sigut molt, molt dur, eh? Ha vingut agressions entre els que venien a comprar, ha molestat els veïns, també nos han amenaçat. I bé, és dur que venguin droga, molt dur, però clar, si encara a sobre venen i t'amenacen, doncs malament. I entre ells hi ha ampolles i de tot, que hi havia allà.

I bé concretament la policia ha fet el que ha pogut, perquè eren pisos ocupats. Jo sé que si no hi ha un ordre del jutge no s'hi pot entrar. Però bé, la gent, clar, perdia els nervis. I ho hem passat malament. Per tant, agrait a les forces de seguretat que han fet el que han pogut. I això en primer lloc.

I després una cosa referent a vostès. Fa dos mesos, més o menys, no sé exactament, dos mesos i mig que jo els he dit en un consell de barri, que tenia un problema amb una reixa que era molt perillosa, que havien intentat pujar, que era com una escala. He parlat amb aquest senyor i amb

vostè també, i amb l'Ivan també, que ha anat a fer unes fotos. Allò és un perill. És veritat que tenim una alarma de seguretat, però clar durant el dia l'alarma. Clar, si tens l'alarma, has de tindre tot tancat.

I això, pel que m'ha dit l'administrador, no és legal perquè ho han posat per fora. A més a més, hi ha una persiana. Verdaderament és dur, pensar que vostès no són per dir: «Escolta, hem mirat això o l'hem cridar l'atenció o farem això». Això no és normal. Això no és normal i perdonin, no m'agrada ser dur, però és que te sents és una mica..., una mica..., no sé com dir-ho.

Una altra cosa, les terrasses de les Rambles. Les terrasses de les Rambles –va per vostès també, per als comuns– perquè porto bé tot el mandat de vostès i el mandat que sigui, és igual. Al meu poble diuen: Canviaràs de ladrón, però de molinero no. O sea que eso és exactament lo mateix. Les Rambles és una vergonya, absolutament una vergonya. De Ferran cap avall... Ferran cap amunt, encara. No, perdó, del pla de la Boqueria. És que no pots passar. Hi ha un moment, que ja ho hem he dit, hi ha dos metres escassos i allà passa la gent així. El lloc ideal perquè et robin. I això no ho heu vist?

Però és que més han anat traient les cadires cap a fora. Allà hi ha molt d'espai, però els altres no. I després tenen aquells cartelons, que anuncien els menjars i tot allò i els preus. I: «Vol algo? Vol...» No, no, jo el que vull és... «Doncs, passi, passi». Això no és normal, però absolutament normal. Perquè això es veu, no és dir: «Ah, no, pues és que aquest catador –que n'hi ha així– pues roba o al que roba això», això és més difícil. Però les taules aquestes, home, si us plau, poseu-vos d'acord.

I després per als senyors que estan manant: No entenc sincerament per què heu tret les taules de seguretat. Encara no entenc, per què? No entenc, perquè per lo menys, ja sé que, bé, no sé si servirien de molt o poc. Jo no soc la persona indicada per dir-ho, però per lo menys veies de les cares de les forces de seguretat. I parlaves. I bé, més o menys t'agafaves una mica de confiança.

Ara, no sé qui va dir que volien fer una cosa comú per tot Ciutat Vella, però què? Heu encarregat ja un catering per estar allà tot un dia o dos dies? Perquè clar, si allà, a les taules de seguretat del barri Gòtic durava dues hores i no donava temps, sincerament què voleu fer? Si us plau, amb una cosa així en comú. Jo no ho sé. La veritat és que el primer que se li ha acudit això, jo crec que lo primer que havia de fer és dimitir, perquè això no és viable.

Gràcies.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** informa el senyor Calixto que li queden 17 segons. Aprofita també per recordar que els temps que es donen per parlar és un acord de Junta de Portaveus, on es determinen els minuts pels polítics i també per intervencions del públic. Dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Sí, vaja, ha fet una (inaudible) de diversos temes, alguns de... Li agraeixo tots els comentaris que ha fet respecte la situació concreta que s'han patit en dos carrers del barri, el carrer Còdols i el carrer Lledó. I aquí ha estat el tema. Ha parlat de la Guàrdia Urbana i ha parlat dels Mossos d'Esquadra. També hi hem estat els responsables polítics i tècnics del districte. I un tema complex.

I aquesta és la política que intentem fer sempre. Tenim una policia que està a peu de carrer i vostès els han de conèixer. I sobretot, doncs els sectors comercials. Tenim els Mossos

d'Esquadra, tenim les oficines de relacions amb la Comunitat i la Guardia Urbana té els equips de policia de barri que en el dia a dia van tractant les diferents problemàtiques que es produeixen.

Hem substituït els... Ara tenim els consells de seguretat, on es poden abordar aquests temes, però també en el dia a dia, si convé, fem taules específiques per analitzar problemàtiques concretes. Per exemple, aquesta que sortit del carrer Lledó. Va haver-hi un grup de veïns que no estaven en cap moviment associatiu, però que estaven patint una problemàtica concreta. Ens van venir a veure. Vam parlar amb ells i hem trobat una solució que, com totes les solucions que passen en barris tan complexos com el nostre, mai són solucions definitives. Però hi ha el diàleg i, sobretot, el coneixement.

Després, altres coses que vostè ha parlat són de més difícil solució, la congestió de les Rambles. En fi, la problemàtica i els usos que podem tenir. Precisament, miri, ahir es va aprovar en la Comissió de Presidència del plenari municipal la revisió del Pla d'usos de Ciutat Vella, amb el compromís també d'obrir un procés de reflexió sobre el conjunt de normatives que implica Ciutat Vella. Quins usos volem? Quins usos no volem? Com potenciem els usos que volem? I com eliminem els usos que no volem? Per això estem en un estat de dret. S'ha de fer amb totes les garanties, escoltant els diferents sectors, escoltant els veïns, escoltant els sectors comercials. I això és el que hem fet i el que seguirem fent.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Calixto per respondre durant 17 segons.

El Sr. Calixto

Sí. Això de la macro aquesta no té sentit, no té sentit. No cal que el fem, perquè això no té sentit. No dona temps per a res. Ja que m'ha donat un segon el referent a la neteja. És veritat que al meu carrer la neteja està millor i lo que ha millorat, ha millorat i punto. No hi ha res que... El que passa és que amb els contenidors de la part del reciclatge...

La **presidenta** li recorda que queden pocs segons.

El Sr. Calixto

...amb el reciclatge venen els que descarreguen. Aixecant això, a sota hi ha escombraries i ha cartrons, ara ve l'estiu i aquí nos menjaran les mosques, si us plau!

La **presidenta** dona la paraula al senyor Serafín Picallo, qui renuncia al seu torn. Dona la paraula a la senyora Elena Barreno.

La Sra. Elena Barreno

Sempre dic el mateix: Quan vaig arribar a Barcelona costava pronunciar Alemany, que és el segon, i ara Barreno?

La **presidenta** es disculpa.

La Sra. Elena Barreno

Vinga. El problema és el mateix, senyor Batlle, no hi ha solució. Ens van fer la caseta i van tindre que pensar: «Són vells i tontos», perquè els vells potser érem tontos, i aquí estaran i aquí callaran. No callarem.

Ahir a la nit jo me'n vaig a dormir amb el RAC 1 i em desperto amb RAC1 i ahir nit van anunciar que l'entrevista d'avui seria al Salvador Illa. I vaig pensar, tate, te n'aniràs més tard a l'hort i sentiràs el Salvador Illa. I amb mi mateixa, vaig fer-me una aposta amb mi mateixa i l'he guanyada. Vaig dir: Quina serà la primera pregunta que li faran a aquest senyor? I vaig dir tal

pregunta i l'he encertada. La primera pregunta era: «Vostè, que estava al costat d'aquest senyor de les mascaretes...» que no en recordo el nom. Si no recordo el nom de qui tinc al costat, imagini's d'aquest que és de Madrid. «I vostè no se n'adonava del que passava? Ni que sigui» I el Salvador Illa ha dit: «Pues no». «I vostè, quan se reunien amb els ministres, vostè no s'adonava del que passava?» «Pues no, jo el tenia per un bon company». Bé, en tornat, el qui sigui.

He pensat: «Això li passa al senyor Batlle». Alrededor d'ell hi ha algú que no sé per què als vells no els pot veure i té un personatge, que ja li he dit moltes vegades, que es diu Óscar i que no sé res més, si no, ja ho diria, que cobra un potosí per treure els vells i posar gent que... emigrants, que costen, que no els tracten bé, que no es tracten bé. Va ho pot preguntar ja, al senyor... Ara no me'n recordo, a l'Ivan. Que no els tracten bé, les coses com siguin, ni fan cap labor amb ells, però se'n van molt més de diners per allà. Ja ho podrien fer els vells, això, no caldria que ho fessin ells.

Tenen uns favoritismes enormes. Allà han desaparegut els vells. En quedem tres. Ja li vaig dir l'altre dia i poc a poc ens trauran. Però jo a vegades penso, un dia parlant malament, te fotran un cop i te n'aniràs a l'altre món, però li vaig dir una cosa. Allà dalt tinc més bons amics que aquí a baix i des d'allà dalt continuaré venint i continuarem aixecant. No hi ha dret que facin això. Amb aquest senyor, aquí al darrere de vostè hi ha algú que l'interessa moltíssim que aquest —anava a dir bon home, però no, de bon home no en té res— aquest personatge vagi trepant, trepant, trepant i algun dia arribarà a algun lloc aquest noi.

Quan he preguntat qui és, com i de quina manera, el primer que m'han contestat, un bon periodista, un molt bon per... que no diré el nom, naturalment, un molt bon periodista, que estic segura que dic el nom i el coneix tothom, me diu: «Ui, Elena, si vols, escriu-me'l i ho posaré al diari». Però vaig pensar: Quines ganes de comprometre'l. Una altra persona que li pregunto em diu: «Ui, Elena, és un trepa. No hi ha res a fer». O sigui que hi ha algú al darrere de vostè que vol pujar amb aquest senyor. No sé on el posaran. Ara, amb diners, no n'hi poden donar més, això estic segura que no li donarà més.

Però a algun càrrec polític, a algun càrrec administratiu, a algun lloc el posaran perquè vagi pujant. I mentrestant els veig fastidiats allà. I ahir mateix, hi ha el senyor que es cuida dels horts, que és una meravella d'home, que s'ha preocupat sempre pels vells, però no, no amb nosaltres. No, no, sinó hasta els de Montjuïc. Sé coses d'ell, que és una bellíssima persona, el senyor Vicenç. És encantador aquest home. Doncs el pobre home fa tot el possible perquè els tres únics vells que estem allí, perquè ja els han anat traient tots, tinguem el màxim de carinyo, el màxim de tot.

Ahir ens van portar un sac de... no sé què és allò, diu que són palmeres triturades, però bé, encara no havia arribat allò i encara no ho sabien i ja havien fet desaparèixer ells com si els vells no comptéssim per res! És que quan penso, però bueno, és que no penseu que hi arribareu, a vells? Que no..., els joves no hi penseu que hi arribareu? Pues si arribeu, arribareu pitjor, pitjor que els que estem ara. I una mica d'algo, tu. Si allò està fet per a vells, a l'únic lloc d'on estan traient els vells de tots los barris de Barcelona és allí. Li vaig dir, una vegades.

La **presidenta** demana a la senyora Barreno que acabi.

La Sra. Elena Barreno

Acabo, sí. No cal que em respongui, perquè ja en sé la resposta. Però que miri qui té el seu alrededor i qui apoia en aquest (inaudible). Hi ha una tal Alba i un tal Joel, que estos ja han pujat. O sigui que continuem.

A la propera, ja em pots dir la data de la propera, que ja vindré.

La **presidenta** li contesta que no la recorda, però que s'aniran veient. I dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Amb l'Elena tenim allò un diàleg continuat i, a més, no, no, escolta, Elena, et vindré a veure a l'hort. Si em prepares un pastís com a última vegada que vaig venir, m'hi estaré llavors força estona. (Veus de fons.)

La **presidenta** posa ordre a les protestes del públic i dona la paraula al senyor Francisco López.

El Sr. Francisco López

Hola, bona nit a tothom, a tots els que hi ha aquí a la sala, als polítics i tot. A veure, jo vinc per la... Fa 10 any que estic lluitant, que no dormo. Mira com tinc els ulls. Que dormo tres hores i quan ho faig, travessat d'un costat a l'altre. Els tinc al carrer, al pis que n'hi ha a baix, tot lo que n'hi ha a baix, tinc tota zona de la vida les 24 hores que no deixen dormir. Al centre de metadona dels malalts, al centre metadona, ai, de metadona, el centre del malalt de drogoaddictes, els tinc a baix a la tarda i al de matí.

A davant tinc dos prostíbul que està a les 24 hora que entra i surt, no dormo re. Tinc el pollero que ve a les cinc de matí a portar els pollastres per desguassar-lo al carrer del costat meu. Tinc també al costat un bar que han obert ara que tanca a les tres de la nit i a les quatre hi van tota la gent amb patinet, entren a dintre. Jo no sé lo que fan. Van en patinet a dintre a les tres, i a les tres i mitja encara estan allà. Bé, jo em sembla que això que estic dient sembla que tot lo que he dit és patronat, ai, patrimoni de Catalunya, por lo que estic veient. Mai feu re, serà patrimoni de Catalunya, crec jo.

La bona vida, assentats allà, no foten res. I ara a sobre on visc jo també n'hi ha una façana de l'ajuntament, una planta baixa de baix i agafen les dones, estan sentades radera la merda que mengen, los bocadillos i a la tia se va encendre el foc. Vaig tindre que baixar a les tres de matí a buscar..., a apagar amb un cubell d'aigua. Vaig tindre de baixar jo a les tres de matí. He fet tres instància al patronal de la vivenda. Vostè l'ha vist? Ningú l'ha vist. I tinc por allí dalt d'això.

Després tinc dues planta on hi han dos pisos buits. Ja va morir l'home fa tres any. En van posar a la porta i a la de dalt també. L'estan cobrant encara. Tenia l'home 25.000 euros al banc. Li estan cobrant el pis, li estan cobrant la llum, li estan cobrant tot. I cada dia baixo a baix i tot los rebuts que tinc en el comptador, ai, a la bústia d'ell. I m'olvido. Quina cara dura que tenen, que li cobrin, que està mort fa tres anys. Li cobra la vivenda, li cobren la llum, li cobren l'aigua, li cobren la contribució del banc. I això és contínuament. Jo veig que estic cansat.

És que no sé què fer. Ja he vingut... Aquella senyora que era la regidora, ai, la secretària del Rabassa, també vinga a explicar. S'ho passaven pel forro. I em sembla que preteneu posa la dona de la vida i tot el que hi ha avall del carrer Robadors, és que cada vegada és... Des de que va vindre la Colau, va degradar tot. No podem dormir els veïns, descansar. Cada vegada n'hi ha pitjor cosa.

I si és el centre de dia, ja, ja no dic, perquè d'allà no podem sortir de l'escala. Un vas de llet pel terra, una d'això, una punyalada a l'altre, una patada a la porta i així contínuament. No és això solament. Si començo a començar de tot lo que n'hi ha on visc jo, és que no acabaria mai. Jo, em sembla que això és patrimoni de Catalunya, pel que veig. No foten res. Porto 8, 9 anys lluitant per això. I no m'han donat mai contestació de tot el que m'està passant allà. No dormo. Mira com tinc el nervi de no dormir a la nit. Dormo tres hores, a la nit, tres hores, dormo.

A les 5 del matí... a les tres tanquen, a les tres i deu o a les tres i quart, el bar aquell. A la cinc del matí ve el pollastre. De les cinc del matí que ve el pollastre, a les sis acaba i me poso a dormir hasta les nou del matí. A les deu del matí venen los del centre de dia, a les nou del matí, a les deu allà foten follón, baralles, de tot, tirant merda i tot això. I per la nit, ja no dic, les dones del 24 assentades en mi balcón, barallant-se, explicant, tirant merda, com molt bé he posat. Ja estic cansat, no sé. És que no feu res. Parlem.

Jo he sigut així tota la vida socialista i he lluitat. M'han fotut palos a la (inaudible), la policia i tot això, però pel que veig no n'hi ha cap polític que faci res. Cada u va a lo seu, que és l'únic que tinc a dir.

La **presidenta** informa el senyor López que li queda una mica de temps per després i dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

A veure, la problemàtica del carrer Robadors és una problemàtica coneguda i a la qual estem fent intervencions continuades. (Veus de fons.) Tenim un problema en el qual hem d'intervenir. Vostè ha parlat del Patronat Municipal de l'Habitatge i un altre problema que hem de tractar i tractem amb el Consorci, amb el Consorci de Salut de Barcelona. I, per tant, doncs inclús hi hem estat personalment. Hem parlat amb vostè. Hem estat a peu de carrer veient la problemàtica que hi ha en un carrer que, efectivament, té una gran complexitat amb uns elements socio-sanitaris que són de caràcter molt complex, molt complex. I això hem traslladat la nostra queixa i la nostra preocupació al Consorci Sanitari. Ho hem vist, ho veiem i lamento que vostès ho hagin de patir.

El cas concret que ha parlat vostè d'aquest veí, que està mort i que li continuen enviant totes aquestes notificacions, demà mateix ho parlarem amb els serveis socials, perquè els serveis socials s'activin i, si realment aquí s'ha produït la defunció d'aquesta persona i l'abandó d'aquest pis, no té cap sentit que continuï havent-hi activitat.

Escolti, què li he de dir? Escolti, té raó. Tenim una problemàtica en el Raval i després en el..., perdó, en el Raval. En el Raval en general en tenim diverses, de problemàtiques, però concretament en el carrer Robadors, i seguirem insistint-hi a través dels serveis socials, a través de responsables de polítiques de l'habitatge i, de manera molt important, a través dels responsables de salut pública, que en aquest cas és el Consorci de Salut Pública de Barcelona que és un consorci entre l'Ajuntament i la Generalitat i amb els professionals d'aquest consorci estem treballant contínuament de quina manera podem solucionar una problemàtica complexa i que, a més, una complexa, i en tant que complexa de molt difícil solució. (Veus de fons.)

La **presidenta** dona la paraula al senyor López per un minut.

El Sr. Francisco López

Jo em sembla que tot el regidor que ha entrat, jo els conec tots. Fa... des de que hi havia... Ja no me'n recordo de tots. Que he vingut a totes les audiències que s'han fet aquí al Raval i aquí. He conegut lo menos tres, quatre, sis regidors, sis. L'única vegada que va fer algo va ser la Mercè Homs, que va tancar un meublé d'un costat de casa. Va tancar aquella i va treure a les dones que estava, les va posar de peu i s'hi estaven sentades, passava un camió de la Guàrdia Urbana, la cadira a dintre el camió. De peu. I això contínuament.

Després va entrar també la Colau. Va entrar la secretària, el d'això, el...,

La **presidenta** puntualitza que són conselleres, no secretràries.

El Sr. Francisco López

Bé, la consellera, abans era la secretària de... Van entrar: «Sí que farem això o farem lo altre. Tranquil, Paco, que farem això, farem...» I jo, a l'Ivan li porto un grapat de vegades, li envio tota la merda que tinc a baix.

La **presidenta** li demana que vagi acabant, però que acabi la frase.

El Sr. Francisco López

S'ha acabat ja? A l'Ivan li porto, sempre li envio tot lo que tinc, tota la merda que tinc a baix i tot lo que passa allà: «Sí, Paco, ja lo arreglarem, ja estem a sobre, estem això». Però no veig mai re. Me moriré i estarà tot –amb perdó– tota la merda que tinc a baix, l'estaré veient hasta que em mori.

La **presidenta** dona la paraula al regidor.

El regidor

Esperem que no, eh? I mirarem de quina manera ho podem anar solucionant i podem estar-hi a sobre. I no ens hem de resignar, doncs, a millorar les condicions urbanes i socials d'aquest carrer.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Anna Diaz.

La Sra. Anna Díaz

Gràcies. Bona tarda. A veure, jo vull plantejar una queixa i una petició que semblen molt bàsiques, després de tot el que estem sentint avui. I és... Està adreçada al servei d'obres o la unitat que gestiona els permisos d'obres de Ciutat Vella, perquè incompleix manifestament els terminis que el mateix Ajuntament ha posat per tramitar. I el que vull reivindicar és això i després les dificultats per accedir a poder parlar amb ningú de l'Ajuntament.

O sigui intentaré explicar el meu cas molt resumidament, perquè estem tots molt cansats. Vaig presentar un permís, la sol·licitud per un permís d'obres menors de tipus II amb tota la documentació, patrimoni i l'informe d' idoneïtat tècnica, tot, el 15 de febrer. L'Ajuntament té un mes per admetre la sol·licitud i fer, entenc, una carta de pagament perquè es paguin les taxes. Aquesta comunicació té silenci administratiu positiu, per tant, el 15 del mes passat aquesta sol·licitud està acceptada.

Però, ai las! Com que no puc començar les obres fins que no hagi pagat la taxa que l'Ajuntament no em diu que he de pagar, estic en un bucle. Aleshores estem parlant d'un règim de comunicació, no de llicència, que en principi és favorable pel ciutadà, però a la pràctica acaba sent com si fos una llicència.

A partir d'aquí, el nostre arquitecte ha intentat diverses vegades posar-se en contacte amb l'Ajuntament. Se li ha contestat que estava a punt de signar. Jo he anat personalment a l'Ajuntament, he demanat hora, me l'han donat per Sant Jordi. En lloc d'anar a mirar llibres, aniré a veure l'expedient. Però segurament a mi em sap molt greu estar aquí perquè s'està plantejant temes molt greus, però crec que la bona administració també passa per seguir la llei simplement, la normativa, els procediments.

Perquè, què em passa a mi ara? Que havia de començar unes obres el 2 d'abril, ja ha passat. Me n'he anat de casa meva amb tot, jo i la meva família, amb totes les despeses que això implica. I hi ha un paper que ningú ens explica perquè no se signa, perquè l'única comunicació que tenim és del 25 de març, en què ens diu que està pendent de signatura, que està admès pendent de signatura i que ens ho donaran de seguida. I això no ho rebem.

Aleshores la meua petició és, evidentment, que es resolgui aquest expedient, com és lògic, però també m'agradaria conèixer quins són els terminis en què s'estan resolent aquests expedients, perquè jo penso que el meu cas no té perquè ser un cas únic, sinó que hi hauria... que hi ha això no?, que segurament són temes generalitzats.

Em queda més temps. Me'l guardo després per la resposta.

Gràcies.

La **presidenta** li confirma que li queden dos minuts i dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Si, vostè ha presentat això per escrit, ens ho hem estat mirant. A mi no em consta cap dada respecte a la sol·licitud i, per tant, si ens ho fa arribar, escolti'm, immediatament la citarem a una reunió per poder analitzar aquesta problemàtica concreta. I lamento les molèsties que se li hagin ocasionat. Ja dic, no tenim cap dada de sol·licitud a la que fa referència, per tant, necessitem també el número de l'expedient per poder-li donar una resposta.

La Sra. Anna Díaz

Jo els hi puc donar. Al final de la reunió els hi puc donar el número d'expedient.

El regidor

I de manera immediata demà se la citarà.

La Sra. Anna Díaz

D'acord. Moltes gràcies. Doncs aleshores...

La **presidenta** recorda els dos minuts.

La Sra. Anna Díaz

Tinc dos minuts més. Aprofito perquè últimament he ajudat altres persones a fer tràmits a l'Ajuntament i el que he detectat és que l'Ajuntament està demanant als administrats informació que consta que té l'Ajuntament, i això és una cosa que la llei 13/92 del segle passat ja preveia que no s'havia de fer, però és que ara ja tenim una nova llei del 2018 i això és flagrant.

En aquest cas no és concretament Ciutat Vella, però posaré dos exemples, que són els que jo conec. Una és per demanar a Habitatge, per demanar ajuts. Una de les dades que demanen és el padró municipal de Barcelona. Fa riure, però és el padró.

I en el cas de demanar un duplicat per aparcament per invalidesa, per a persones invàlides, per tant amb dificultats, se'ls demana també l'empadronament a Barcelona. És que és absurd, perquè és evident que l'Ajuntament sap quin és l'empadronament. Ni tan sols ha d'anar a una altra administració. Hi ha plataformes d'interoperabilitat interadministrativa i llavors crec que això és temps que s'estan posant càrregues als ciutadans i que aquestes coses s'han d'anar polint. Per tant, demano també que es revisin. Sobretot el padró s'està demanant per a tot.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Té tota la raó, té tota la raó. Hi han disfuncions de l'administració que ens exasperen inclús de vegades als responsables d'aquesta mateixa administració. Mirarem de poder solucionar aquest

cas concret i, per descomptat, amb perspectiva de futur, poder introduir els elements de correcció que calguin. I demanar disculpes un cop més.

La **presidenta** demana disculpes per la pronúncia del nom de la senyora Maite d'Ambrosio.

La Sra. Maite d'Ambrosio

Ya me cambié parte del nombre por el apellido, pero claro, de lo que estoy muy orgullosa es del apellido. Sí, sí, no hay ningún problema. Es mi cruz. He devuelto títulos, he devuelto miles de cosas, porque incluso con el DNI bien puesto me lo han puesto mal.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Maite d'Ambrosio.

La Sra. Maite d'Ambrosio

Gracias. Buenas tardes. Yo no le voy a culpar de que el cielo sea azul y el mar tenga agua, pero usted ha cogido una herencia envenenada y ha cogido la parte buena y la parte mala y le toca solucionar la parte mala. ¿Qué acciones contundentes piensa usted hacer con la Sala Baluard, mal gestionada por Salud Pública? Y ahí lo dejo. Tengo cuatro minutos y medio para rebatirle lo que usted me diga, señor Batlle.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Ho he comentat contestant al senyor que ha parlat del carrer Robador. Tenim un problema greu amb algun dels centres que tenim aquí, centres de reducció de danys i en aquest cas concret del centre. Aquí hem de seguir dialogant amb el Consorci de Salut Pública, ja ho he dit abans. Evidentment, hi ha una situació que hem de buscar algun tipus de remei, fer-ho amb el Departament de Salut de la Generalitat, fer-ho amb el propi Consorci de Salut.

Jo conec el cas, l'he visitat, tenim problemàtiques. I tenim una problemàtica de caràcter molt més general, que és una problemàtica, doncs, d'un dia a dia complex. I les estadístiques han sortit en aquestes darreres setmanes d'un increment de la recollida de xeringues que es produeix a la ciutat de Barcelona com a conseqüència d'una acumulació de la problemàtica social del conjunt del país a la ciutat de Barcelona i molt especialment al barri del Raval. Doncs hem de fer front a aquesta situació i això ha d'intervenir-hi a través dels serveis socials, a través de les forces de seguretat –perquè no en queda una altra– i, per descomptat, continuant pressionant els serveis de salut.

Malauradament els serveis de salut no tenen audiències públiques ni tenen consells en els que vostès puguin anar-hi per dir-los directament als seus responsables això. Nosaltres els ho estem transmetent i, efectivament, la seva feina no és una feina fàcil. Hi han molts bons professionals, però hi ha una situació que sovint, sovint ens desborden. I, evidentment, tota la problemàtica lligada a problemàtiques socials però també problemàtiques delinqüencials. I aquí vostès m'han sentit dir la meua guerra frontal contra la droga, frontal, començant pels clubs cannàbics i acabant amb els narcopisos i passant per tota la xarxa.

I no com a regidor del districte, que també, sinó com a tinent d'alcalde de Prevenció i Seguretat. I per descomptat, hi esmerçaré tots els meus esforços per acabar i combatre tot això. Evidentment, hem d'atendre els malalts, està claríssim. Les persones que han caigut en les addiccions de la droga i, sobretot, en el negoci criminal que es mou i que a vegades té emparament bonista, però que jo voldria recordar perquè com han aterrizat els clubs cannàbics a la ciutat de Barcelona. Que es pensaven que fotre's un porro no era res i que encara ara alguns continuen demanant que l'ús

terapèutic del cànnabis, més enllà del que s'ha de fer, que és una recepta mèdica i anar a una farmàcia, en cas que això es necessiti.

És difícil, senyora d'Ambrosio. Ho hem parlat i el que estem ara fent és un diàleg públic amb un tema que vostè i jo hem tractat privadament. Seguirem lluitant. No tinc altra cosa que de poder-li dir: Seguirem lluitant. I ens veurem amb els responsables de Salut Pública, des de la consellera fins als directors generals i per resultat, amb la responsabilitat que tenim nosaltres, perquè els nostres veïns no tenen per què seguir suportant aquestes situacions.

Però la solució quina és?

La Sra. Maite d'Ambrosio

La solució la sap vostè també.

El regidor

Si la sap vostè, me la dona vostè i intentaré reproduir.

La Sra. Maite d'Ambrosio

Bé, aquí...

La **presidenta** interromp el diàleg i dona la paraula a la senyora Maite d'Ambrosio per quatre minuts i mig.

La Sra. Maite d'Ambrosio

Gràcies. Quan falti un, avisi'm, si us plau. El seu antecessor ja em va dir a la cara clarament que no la pensava canviar. Doncs no tenen un puesto? Per què la van treure d'on estava? Dels tres puestos que estaven.

Vejam, senyor Batlle, li he dit que vostè ha agafat una herència. No el culparé a vostè. Vostè té culpes de mil millones de coses més, d'aquesta no. Llavors, pero sí que le culpo, entre comillas, però sé que lo hace, también sé que lo hace.

A ver, Salud Pública es menos cero. Salud Pública... i es la que ha pagado mi sueldo durante 46 años, ¿eh? Pero es que Salud Pública en este caso no funciona. Vamos a ver, hay un gasto aquí económico de dinero que es acojonante, o sea, hay psiquiatría, psicología, medicina, enfermería, trabajo social y educadores de calle y de integración social. (Veus de fons.) y ninguno funciona, ¡gracias, Ramon! Y ninguno funciona porque no funciona. Y digo lo mismo de siempre.

Vamos a ver, esta gente serán buenos profesionales. Yo no puedo atacar a la gente que tenga una profesión y que seguro que la hacen bien. A lo mejor de puertas para adentro. Es el sistema de puertas para fuera el que no funciona. De puertas para adentro también se les quema, porque dicen entre usted se lee lo que dice Salud Pública y se evitan la sobredosis y por eso están ellos dentro. Oiga, que demuestren cuántas sobredosis se han pegado dentro y cuántas fuera. Que últimamente vamos así. Y cuando se les ha increpado, han dicho: «Claro, es que nosotros le damos todo lo limpio para que se limpien, pero no sabemos lo que se meten». Ah, muy bien, perfecto.

No, esto no funciona, no funciona. Yo no sé cómo lo pueden arreglar. Salud pública, yo no interactuo con ellos. Interactué una vez y, como no pudieron abrir la boca ni una sola vez, y todos me tuvieron que decir que sí, no me han vuelto a invitar a ninguna mesa y eso fue en octubre. Yo no puedo rebatir nada ni ayudar en nada ni decir nada. Yo sé cómo tengo a los vecinos del barrio desesperados.

Y supongo que sus conselleres y sus técnicos de barrio y su equipo policial maravilloso, Guardia Urbana y Mossos, yo no tengo queja de ellos en cuanto al Raval y a la zona que nos tocan. Sí tenemos interacción con ellos y sí intentan protegernos, pero es insuficiente. Nos tienen que volver a poner la patrulla de calle. Tiene que haber más. Eso sí que está en su mano. Tiene que haber más, más control; tiene que haber mucho más control.

Ahora bien, si usted me habla de servicios sociales que a todo dicen que ellos no pueden, no pueden, no pueden, si no quieren, no pueden. Un momento, que yo me sé de qué va la cosa. O sea, si usted es cocinero, y no voy a decir los cargos o no que he tenido, si usted es cocinero, sabe cómo se cocina. Y yo he sido cocinera y he estado de jefe de cocina. Por lo tanto, yo sé cómo se maneja una cocina. A mí no me pueden engañar, y ellos lo saben y eso les duele. Y por eso no me invitan, porque saben que no pueden conmigo, en ese aspecto, ¿eh? En otros, me machacarán por todas partes.

A ver, ¿qué tiene usted que puede hacer? No lo sé. No lo sé, pero que usted cuando quiere, que usted cuando quiere, pone los uebs encima de la mesa y lo soluciona, sí. Gracias, porque a usted le tengo que dar un 10 por la problemática que teníamos hace un mes debajo de casa y usted lo solucionó. ¿Esto no está en su mano? Pues tendrá usted que mover todos los estamentos y todo lo que tenga usted alrededor y hacerles pupa donde les duela. Pero tienen que solucionarlo. No podemos salir de la calle. Nos han entrado dos veces en la asociación, dos veces a robarnos.

La **presidenta** li recorda que li queda un minut.

La Sra. Maite d'Ambrosio

Gracias. A cargar a la gente mayor. Es que es imposible estar en el Raval, o sea el Raval, además, y toda la gente del Raval lo dirá es el centro de Barcelona más emblemático y más bonito. Se ha hundido, este barrio. Y es irrecuperable, es irrecuperable poniendo todos los esfuerzos del Ayuntamiento y todo el mundo en veinte años no será lo que llegó a ser en un momento dado en el 92, ¿vale?

Gracias.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Per descomptat, em nego a acceptar que el Raval sigui irrecuperable, entre altres coses perquè està ben recuperat i té una riquesa humana, urbana, cultural de tot tipus, que l'hem de preservar i que representa, doncs, un moviment associatiu tan combatiu com el que vostè pugui representar. Seguirem, seguirem insistint.

Miri, ara fa un mes va haver-hi una situació desgraciada que va provocar que, com a conseqüència d'una mala pràctica per part dels professionals, doncs, els usuaris campessin sense cap tipus de control i van provocar una situació que vostè coneix bé, perquè va ser vostè mateixa la que va cridar els mitjans de comunicació. Doncs la bronca que vam clavar, dic inclús personalment, als responsables de salut de seguretat, doncs se la pot vostè imaginar. (Veus de fons)

La **presidenta** demana respecte pel torn del regidor.

El regidor

Miri, jo, hi ha aquella dita que cada palo aguante su vela i està clar que tot el que passa aquí en el Raval, encara que està... això que diem sempre que encara que no sigui de la nostra competència, és de la nostra incumbència. I això ho seguirem fent i ho seguirem fent. I quan hi hagi mala praxis professional, doncs la denunciarem. Inclús ja li puc dir, doncs, que jo he parlat personalment amb els responsables del Consorci i dir, en el cas del Baluard també en el cas concret de Robadors que parlàvem abans. He de dir aquestes són situacions que són absolutament inacceptables i estem buscant també solucions.

Per exemple, el tema del Centre de reducció de danys del carrer Robadors, estem mirant de veure si pot haver-hi una ubicació que deslliuri de la problemàtica concreta del carrer de Robadors, perquè el carrer de Robadors la problemàtica de la prostitució, té la problemàtica de la delinqüència que hi ha allà i després té la problemàtica lligada al tema dels tràfics que allà es produeixen. I en el cas de la sala Baluard passa una miqueta també el mateix. Seguirem insistint. Miracles, no li asseguro, però persistència per buscar solucions, pot contar-hi.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Ariadna, que parla en nom del Santi González.

La Sra. Ariadna

Vale, perfecte. Bé, esperem que avui el senyor Batlle no cancel·li el ple si li diem algo que no li agrada. Ja sabeu qui som, l'Antiga Massana. Som un espai públic i obert al barri, on la classe treballadora ens organitzem per cobrir les nostres necessitats vitals. Llavors per allà passen més de cinc-centes persones a la setmana i som més de..., o sigui, som una desena de col·lectius, entre ells el Sindicat d'Habitatge del Raval, el Sindicat Laboral, una xarxa d'aliments, un gimnàs popular, etcètera.

Llavors, senyor Batlle, segueixes incomplint el pacte de concessió per la Massana, tancat a l'anterior mandat. I ja que no ens respon per ningú altre lloc, li pregunto aquí públicament. Quan tindrem una reunió per fer efectiu el pacte que es va quedar acordat a l'anterior mandat? Quan? I signar d'una vegada la concessió, perquè, vull dir, fica'ns una data, dona'ns un contacte, lo que vostè vulgui, però la concessió es va tancar i vostè l'ha d'efectuar. Ja està.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** informa la senyora Ariadna que li queden 3 minuts 52 segons i dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

No hi ha cap pacte, per tant nego la major. No hi ha cap pacte.

La Sra. Ariadna

Com que no hi ha cap pacte?

El regidor

No hi ha pacte. En el seu moment, vostès va negar a signar un acord que se'ls havia presentat en l'anterior mandat i per tant, no hi ha cap pacte. Vostès el que han de fer, abans que res, és desallotjar la Massana. (Crits del públic.)

La **presidenta** demana evitar els insults i dona la paraula a la senyora Ariadna.

La Sra. Ariadna

Sí, vull dir que directament Batlle, estàs mentint. Estàs dient mentides. Vens aquí, per lo menys informa't o deixa de mentir, perquè sí que es va tancar un pacte amb els Comuns en l'anterior

mandat i no es va poder efectuar perquè amb el canvi de mandat, etcètera, no vam tenir temps d'efectuar-lo. Però va haver-hi el pacte, on es va votar aquí al ple i l'únic que queda és fer-lo efectiu. Llavors deixa de mentir. Es pot seguir negant a fer efectiva la concessió, però crec que ja li hem deixat clar que ni desapareixerem ni anirem a cap lloc.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

(Inaudible.) Tres, han d'abandonar la Massana, entre altres coses perquè hi ha un ús públic que li volem donar, que és l'ús educatiu que la Massana ha tingut al llarg de tota la seva història.

La Sra. Ariadna

Puc respondre, oi? Em queda temps per respondre, oi? Batlle, públic, u, vostè preocupat per lo públic no està.

La **presidenta** li comenta que pot acabar la frase, però que ja ha consumit els dos torns que tenia. I demana ordre a la sala.

La Sra. Ariadna

Senyor Batlle, preocupat per lo públic, ja veiem que no està, des de que ha arribat aquí tot el que ha fet i cada pas que ha fet és per saquejar i fer la vida encara més impossible a la classe treballadora. Llavors públic, l'Espai de la Massana ja ho és. No sé què li sembla més públic que una xarxa d'aliments, que un sindicat d'habitatge, que un sindicat laboral, que un gimnàs accessible, que classes de repàs. No sé què li sembla més públic! (Aplaudiments.)

No, i segueixo. Amb la política que vosaltres... que tu ja ens has demostrat que fas, l'única manera i l'única garantia de que la Massana segueixi sent un espai públic som nosaltres. I ja li hem dit que no marxarem a ningun lloc.

La **presidenta** explica que ja se ha acabat el seu torn i que és important que es respectin els temps pels torns d'intervenció de totes les persones.

La Sra. Ariadna

I també és important que el senyor Batlle respecti els pactes com a la classe treballadora d'aquest barri i que es deixi de riure de nosaltres.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Laura Denuntis.

La Sra. Laura Denuntis

En realidad, yo no me había apuntado para hablar, pero aprovecho. No me había apuntado, pero aprovecho. Me he inscrito porque me ha preguntado el señor de abajo. Sí, pero bueno, no sé si se acuerda de mi problema. Sí. Entonces en las 7 hemos tenido el consejo de barrio y el 11 me han llamado para venir a hacer esta inspección en mi casa o visita previa a la inspección.

El problema es que yo le he dicho: «Mire que en este momento los locales, por lo menos dos, están cerrados». Y ellos han insistido para venir un martes y, claro que estaba todo cerrado prácticamente, porque el único local abierto el martes cierra por la noche en este momento, porque luego durante el verano están abiertos continuamente. Y pero desde entonces no han venido más. Yo también he vuelto a llamar. Claro, hemos tenido Semana Santa y todo en el

medio, pero y en este momento tengo un problema grande, precisamente con el local que abre solo durante el día, porque nuevamente con las maquinarias hacen..., no sé qué ha pasado, o sea, que ahora tengo un ruido tremendo, a veces también durante la noche, cuando ellos están cerrados.

El otro tema que ha salido hoy por la mañana es los de los parasoles, que yo, en la misma había entregado la vez pasada en el Consejo de barrio también esta relación hecha por el Síndic de Greuges, donde se hablaba también del problema de los parasoles. Yo tengo cuatro terrazas con un total de seis parasoles y esos parasoles tienen esta base cúbica enorme donde la gente se sienta y se acue... hasta hay gente que se acuesta en bases cúbicas durante la noche y los parasoles, durante la noche, tendrían que ser desmontados y retirados del espacio público.

Entonces un local, no sé si porque tenía problemas con multas previas, ha empezado a poner estos dos parasoles, durante la noche, los desplazaba al lado del parasol de otro local. Entonces se formaba una especie de camita..., camilla donde la gente hacía de todo. Y he vuelto a poner denuncia y hoy por la mañana veo que uno de estos locales ha prácticamente quitado la base cúbica que, claro, es el corazón del problema, pero ha clavado estos parasoles al suelo.

Entonces quiere decir que nunca serán retirados. Claro, a mí ya, para mí es una gran ventaja que se quiten las bases cúbicas, pero claro que no es cumplir con la normativa, porque la ordenanza municipal habla claro en este asunto, o sea, que hay que retirar todo durante la noche. Dice, pero ¿usted qué problema le da, qué diferencia le hace esto? Dice: «Hay también el árbol». Digo: «Sí, hay también el árbol, pero el árbol está allí». Digo el parasol se puede quitar, no es tener ahí seis.

Y nada, quería señalar esto. Gracias por la oportunidad, porque no me había de verdad apuntado, pero quiero decir teniendo tres locales, tres locales justo debajo de mi piso y un cuarto al lado, claro que no, es difícil decir hacemos una inspección que cubra todo. Uno tiene su horario, otro tiene horarios completamente distintos, uno ha traspasado. Lo siento, pero mi situación es esta y que se organicen, pero para venir también en horarios distintos. Uno por la mañana y uno por la noche, porque si no, no se soluciona.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Ella diu que no tenia previst parlar, nosaltres tampoc tenim constància de què és el que es parlaria. En tot cas, sí que se li va contestar per escrit a la preocupació que va explicar en l'últim Consell de Barri. Tornarem a fer una altra inspecció.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Antonia Raya.

La Sra. Antonia Raya

Doncs vinc en nom de la JS per recordar-li a vostè, senyor Batlle, i al PSC que respondrem tantes vegades com faci falta. Avui venim a l'audiència pública per assenyalar que les vostres polítiques van en contra la classe treballadora. Ciutat Vella és el districte per excel·lència que us interessa per extreure beneficis privats, ja que és el més rentable per gentrificar.

Tenim dos exemples totalment descomunals, com és el cas de la Copa Amèrica i l'ampliació del MACBA. (Aplaudiments.) En primera instància, la Copa Amèrica, macroesdeveniment que està construint gràcies a l'explotació de milers de treballadors i de l'expulsió de centenars de veïnes que no poden accedir a un habitatge digne, perquè se les està desnonant per poder oferir pisos a empresaris i turistes que pagaran el doble, com és el cas del Pitote, veí de tota la vida de la Barceloneta, que fa més de 40 anys que viu al passeig de Borbó.

O també el cas de la plataforma No al MACBA, que porta mesos denunciant el projecte d'usurpació de l'espai públic a la plaça dels Àngels, que a més a més, el bar... al barri del Raval sent un barri on quasi no es pot ni respirar, ens voleu arravatar el poc espai que ens queda sense tindre en compte les necessitats de veïnes, skaters i organitzacions i col·lectius que estan en contra d'aquestes i als qui encara ni heu escoltat. (Aplaudiments.)

La política del PSC és una ofensiva contra la forma de vida del proletariat i la nostra forma d'organitzar-nos. Policia i batudes migrants, com és el cas del top manta, a través dels espais d'organització com l'antiga Massana, repressió contra el moviment per l'habitatge i el cas repressiu de l'Espai del Pi, que d'aquí a poc farà un any que van ser apallissades i detingudes. (Aplaudiments.) I que, a més a més, la Guàrdia Urbana estava a la vostra responsabilitat.

El cas de l'antiga Massana, espai imprescindible on conflueixen diferents organitzacions i col·lectius del barri, que satisfan necessitats de la gent del barri de forma molt més eficient que ho fan els vostres serveis socials i les vostres polítiques. Voleu acabar amb aquest bastió de la nostra classe perquè sabeu que així el Raval es convertirà en el barri que desitgeu: un barri per turistes, empresaris i rics.

Encara estem esperant que us assegueu a posar la concessió sobre la taula, perquè sabeu que sense aquell espai res del que fem seria possible. Vosaltres amb el pla Endreça criminalitzeu tota la misèria que no sou capaces de gestionar i coarteu qualsevol expressió política que surti dels vostres marges d'intervenció i el vostre control institucional.

Hem vingut, l'organització Juvenil Socialista de Ciutat Vella, per assenyalar-vos com a responsables per demostrar que no esteu donant cap resposta a cap dels conflictes que estem exposant i serem nosaltres que ho farem. Ho farem de forma independent de les institucions. Vosaltres, polítics i empresaris, sou els responsables de la nostra misèria i nosaltres ho tenim clar. Nosaltres respondrem com a classe.

Dit tot això, senyor Batlle, té alguna resposta de totes les preguntes o de tots els conflictes mencionats?

La **presidenta** informa la senyora Raya que li queda un minut, 49 segons i dona la paraula al regidor.

El regidor

He escoltat amb atenció. La seva intervenció queda aquí registrada. Els temes concrets que vostè ha plantejat, l'únic que ha plantejat, que havia fet també la seva companya, és el tema de la Massana. Ja li he dit que la Massana és un equipament públic de titularitat municipal que té una vocació educativa (crits del públic) i la sanitat té allà el futur. Per tant, no hi ha hagut cap acord ni n'hi haurà. És un tema que l'administració li donarà l'ús que té, que és un ús lligat a la funció educativa. (Veus de fons.)

La **presidenta** posa ordre i dona la paraula a la senyora Antonia Raya per un minut 50 segons.

La Sra. Antònia Raya

I com deien les meves companyes, la Copa Amèrica, el pla Endreça, el No al MACBA, totes les encausades de l'Esplai del Pi, on queda tot això? No té resposta. No té resposta.

El regidor

L'hem escoltada, eh?

La Sra. Antònia Raya

Ah, vale. No, no és que estic esperant una resposta.

El regidor

És un tema que es va gestionar en el mandat anterior. Hi ha hagut un acord municipal amb l'aprovació de tots (Veus de fons.)

Es produeix un moment d'esverament, però la **presidenta** crida a l'ordre i demana diàleg respectant les intervencions de la resta. Dona la paraula a la senyora Raya per acabar la seva frase.

La Sra. Antònia Raya

No, a veure si ja comença a donar respostes d'alguna cosa. Estaria bé i no abaixi el micro, l'aixeca i dona respostes. Que li vagi molt bé, Batlle.

(Aplaudiments.)

La **presidenta** passa el torn al senyor Arnau Balenguer, però com que no hi és, dona la paraula a la senyora Maria Cinta Llop.

La Sra. Maria Cinta Llop

Bona tarda. Jo vinc per dues qüestions senzilles. Jo soc veïna del Gòtic, sobretot del Gòtic més estret, final del carrer d'Avinyó, val?, que teníem un conflicte des de fa molt de temps amb bicicletes, monopatins, patinets, de tot, perquè allà és com una autopista per a ells, no? Fa un parell de mesos van col·locar unes plaques on es deia que baixessin de la bicicleta, que baixessin del patinet.

Bé, allà es van quedar les plaques, perquè jo no he vist cap campanya informativa, ni cap intervenció, ni cap avís, ni res de res. Les plaques a l'alçada que estan no es poden veure. Per la majoria de ciclistes, no les veuen i a més no estan acostumats. Són plaques que no es coneixen i per tant, són completament ineficaces. Hi ha hagut allà una despesa, un treball, però si no poseu informadors que vagin avisant que en aquestes zones, com és el carrer del Call, el carrer de la Boqueria, una part d'Avinyó, el carrer Escudellers i tot això han de baixar perquè no hi cabem.

És que no cabem els turistes, no cabem la gent del barri, no cabem els treballadors, no hi caben ells, per tant, ja estava bé lo de les plaques. Però si us plau, aviseu. Vull dir fer una campanya informativa del tipus que sigui durant una temporada, perquè els dos mesos que fa que heu fet això no ha servit per res, val? Les voreres són molt estretes, ho sabeu. De vegades tenim un problema quan surts de casa una cosa és xocar amb un vianant, una altra cosa és xocar amb un ciclista. Per tant, doncs bé, si ho podeu fer, és una petició. No és res més.

Això per una banda, i per l'altra el paisatge urbà. És lletjot, és lleig, és a dir, passejar pel Gòtic, i parlo del Gòtic perquè és la meva zona, és lleig. No hi ha un pam de paret sense pintar. Pintar, no graffitis. Amb tot el respecte pels grafiters, allò no són graffitis, allò són garabatos. Vull dir, no queda una paret, no queda un tros de porta. El portal de casa meva s'ha netejat un munt de vegades amb el gasto, la despesa econòmica que això comporta.

Bé, és impossible, No val la pena perquè és igual. A la que està net, és com un imant. Van allà i el dia següent de tots els colors, de totes les marques, de tot lo que volguéssiu. No sé que feu. Ja fa molt de temps que no veig cap patrulla netejant les parets. Ja no dic les portes dels veïns, que alguna vegada ens van dir que això era responsabilitat nostra. Però vull dir em sembla que fins a cert punt és responsabilitat nostra, però és que les parets igual, les pegatines, tot el que vulgueu.

No sé si teniu alguna alternativa per fer una ciutat una mica més agradable. Les pissarres famoses, què significa que vagis pels carrers i tots siguin pissarres? Doncs què passa? El menjar més bo del món, que no hi ha qui se'l pugui menjar. Tot ple de pissarres. A l'altre, no sé què. Banderoles, hi ha una banderola amb un creuament del carrer Regomir amb Cignàs, que està en una cantonada, és més o menys de dos pams i està a un metre i mig. És a dir, si no mires al davant, surts amb el nas trencat. Vull dir, no ho sé.

No sé si és que no passegeu. Fa molt de temps... abans parlava algú de la policia de barri. Fa molt de temps que no veig a ningú, eh? I jo visc al carrer Avinyó. Vull dir que no és que estigui en un carrer més amagat. De fet és a l'eix del barri. Jo no veig ningú allà. Alguna època s'han vist, altres èpoques no es veuen.

Bé, no ho sé. Doncs netegeu una mica. Feu alguna cosa. No sé si tinc resposta o no, però era la meua petició.

Gràcies.

El regidor

A veure, aquí ha plantejat dues problemàtiques. Una és el tema de les bicicletes i dels vehicles de mobilitat personal. Es va fer recordatori d'una normativa que els usuaris de l'espai públic han de conèixer. És a dir, quan tu poses un qualsevol artefacte en la via pública, inclús quan vas caminant pel carrer com a vianant, has de conèixer la normativa. Per tant, és un problema de civisme i d'educació. Va haver-hi un recordatori d'una normativa que ja existia, no perquè hagin posat plaques, sinó perquè la normativa existia abans de la placa. És més, no fa falta posar normatives perquè si s'hagués de sancionar es podria sancionar sense necessitat de que hi haguessin plaques, perquè és una normativa que s'hauria de conèixer.

Dit això, hem intentat també establir un diàleg amb les entitats que promocionen el transport..., els vehicles de mobilitat personal. Farem recordatoris d'aquesta normativa, perquè és un tema de sentit comú. Està claríssim que en carrers estrets t'has de baixar de la bicicleta. No fa falta que t'ho digui la normativa, ni que t'ho digui la possible sanció, sinó el pur sentit comú.

Però com en tantes altres coses i aquesta problemàtica de civisme que estem tractant, per exemple, amb l'ordenança de civisme i, per descomptat, quan podem, amb el tema de les sancions, perquè el tema dels graffitis difícilment un grafiter actuarà davant d'un guàrdia urbà i per tant... De tota manera, ja li he dit també que hi ha un programa operatiu de la Guàrdia Urbana per sancionar. I hi ha augmentat de manera important les sancions per pintar en l'espai públic.

Fa dos plenaries vam anunciar que s'havia fet la nova contracta de neteja de parets, 16 milions d'euros, que surten de la butxaca de tots nosaltres per combatre això. Té tota la raó, però és un problema de civisme. No podem posar un guàrdia urbà darrere de qualsevol persona que pot un espai per embrutar les parets. I també no podem posar un guàrdia urbà darrere de qualsevol ciclista o qualsevol patinador que incompleixi la normativa.

Dit això, quan se'ls enganxa, se'ls sanciona. Quan se'ls enganxa, se'ls sanciona. I, és més, estem també fent un esforç d'empatia amb els veïns que poden rebre el tema de l'embrutament dels espais en la seva propietat privada i les indicacions que nosaltres fem també és que en la mida del possible, les nostres brigades també ajudin en aquests espais més privats que pugui haver-hi de la neteja, perquè ningú té per què suportar que li hagin embrutat el seu propi patrimoni. I té raó.

Hi han zones de la ciutat que fan... no llueixin com haurien de lluir. De totes maneres, suposo, quan surtin les estadístiques veurem com ha incrementat el tema de les sancions i a més, amb el

tema de la modificació que estem plantejant de l'ordenança, hi haurà un element que creiem que és la visió d'usuari, que serà l'augment de l'import de les sancions.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Maria Cinta Llop per un minut 23 segons.

La Sra. Maria Cinta Llop

(Inaudible) ...perquè també es feia les dos reflexions aquestes. Però no estic d'acord amb algunes de les coses que heu dit. Tothom coneix la normativa? Tothom coneix la normativa fins a cert punt. Jo no demanava sancions, d'entrada. Jo demanava informació, és a dir, que hi hagi –igual que hi havia abans, no sé si són perquè també fa temps que no els veig– els informadors, aquells que anaven amb l'armilla vermella, em sembla que era, no? Doncs alguna campanya d'informació del tipus que havia o de la Guàrdia Urbana que els digui: «Mireu que feu el favor de baixar».

El civisme és un problema general, però a més a més, en aquest cas inclús és contradictori, perquè tenim en alguna banda del carrer «direcció prohibida» i a sota, «excepte bicicletes». I a l'altra banda del carrer, «Baixeu de la bicicleta». Tampoc s'explica massa. És a dir, poden passar les bicicletes i poden no. Llavors a qui fan cas? Perquè m'estàs dient la normativa l'han de conèixer. Bé. Doncs no sé si és conèixer la normativa el civisme de que has de baixar de la bicicleta i no és anar pitant i anar com un boig corrent per allà i més a sobre si vas a portar menjar, ja és una altra qüestió, però aquí que no podem fer res. El que sí podem fer és fent unes parades informatives durant una temporada i sancionar. Evidentment, al final potser acabem així. Però si no feu ni una cosa ni l'altra, no farem res.

Gràcies.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

És una qüestió de normativa, de sanció i sobretot, de sentit comú i de sentit cívic. I ho repeteixo, mirarem de que hi hagi un increment de l'acció sancionadora i part de la Guàrdia Urbana, però repeteixo que aquest és un problema que no se soluciona. Vostè ho ha dit, no soluciona amb sancions. Amb sancions també, quan els enganxem, però difícilment enganxarem una persona que s'atreveixi per aquestes coses davant d'un agent de l'autoritat.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Xavier Martínez.

El Sr. Xavier Martínez

Si. Bona nit! Jo soc veí del carrer Avinyó, 29 des de fa 40 anys. I al darrer consell, el 21 de desembre, vaig plantejar un problema que era que durant aquests 40 anys el carrer Carbassa tenia la direcció de pujada i els veïns que vivim al carrer Avinyó, entre Escudellers i Ample podíem, quan accedíem des del mar, entrar a casa així. En un moment determinat, fa uns mesos, es van canviar les direccions dels carrers i el carrer Carbassa ara és de baixada i no hi ha cap carrer que pugui pujar. I això ho vaig explicar aquí.

I llavors, amb la deferència del senyor regidor, vam concertar amb el regidor i els tècnics una reunió sota casa meua per analitzar això. Va vindre el tècnic –que va arribar una mica tard– el tècnic de mobilitat, que venia en patinet i hi anava a dalt i estava allà prohibit. Ho dic perquè vam plantejar... Jo havia fet un estudi fotogràfic de totes les possibles versions que es podien fer, perquè vostè m'ho havia demanat quan vam parlar i vam quedar que hi havia diferents alternatives i el tècnic de Mobilitat va dir que el que volia era especificar que no es podia fer tot allò que jo deia. Però bé.

En qualsevol cas, jo no he vist que hi hagi hagut cap acció de resposta a això. No sé si és que està en estudi o es proposarà alguna cosa, però voldria sapiguer com està el tema.

El regidor

Suposo que ho estan portant els tècnics de mobilitat. Demanarem l'informe, i li farem arribar. I per descomptat, el Consell del barri estarà a disposició seva per donar-li aquesta resposta. Desconec en aquests moments quin és el treball que està fent l'àrea de Mobilitat, però li farem arribar i poder contrastar-ho, per descomptat.

La **presidenta** dona la paraula al senyor Xavier Martínez per tres minuts.

El Sr. Xavier Martínez

Entenc, senyor Batlle, que està fet l'informe o que està elaborant-se. Ho podria saber el regidor potser?

El regidor

A veure, l'informe jo ho desconec. Miraré i li farem arribar. I si no hi és, el farem fer.

El Sr. Xavier Martínez

En qualsevol cas, que es doni una alternativa perquè estem infraccionant. Va ser violent amb el regidor. Diu els tècnics va anar molt bé, menys el tècnic aquest de mobilitat, que era un sabiondo, eh? Perquè ho sabia tot i donava lliçons de tot i ens deia, a mi em deia com si jo fos una mica inútil. I que va dir de pacificar el barri, ja li vaig dir que per pacificar que baixés del patinet amb el que estava circulant d'entrada i vingués a l'hora, que eren les quatre que havíem... Que era l'hora que tots hi érem, eh? I agraeixo l'atenció, però no he rebut resposta.

Però no per mi, eh?, sinó per solucionar el problema que és del barri, que quaranta anys hem fet una cosa i ara podem fer res.

El regidor

Savi o no savi, aquest tècnic el que ha de fer és el seu argumentari, escriure'l i argumentar-lo. Per tant, el reclamarem.

La **presidenta** dona la paraula a la senyora Elisa Romano.

La Sra. Elisa Romano

¿Podemos estar aquí? A un lado Alba Torres y Alejandro. ¿Puede ser?

La **presidenta** atorga el torn d'intervenció a tots tres, però adverteix que no tindran un temps proporcional perquè només estaven apuntats dos intervinents.

La Sra. Elisa Romano

Buenas tardes. Nosotros vivimos en Sant Antoni Abad 29. Somos propietarios de esa finca, ósea, de los pisos de esa finca y ya hace meses tenemos un narcopiso, y yo personalmente lo tengo justo encima de mí, un narcopiso. Y estamos viviendo una situación horrible, o sea, estamos aquí pidiendo ayuda porque hasta los Mossos nos han dicho: «Nosotros no podemos hacer nada». Tenemos la escalera que está fatal, con basura, huele a orina. Una vez defecaron en escaleras y hay un flujo de adictos, o sea, heavy, de estos que no (inaudible) y se pinchan.

Entonces yo tengo miedo cada vez a salir de casa y cruzarme con ellos por escaleras, o sea, vivo en el terror. Y una noche me desperté con olor a humo. Mire por la mirilla, y no se podía mirar del

humo. Y había policía con la luz y me lo decían de salir de casa y porque, no sé, uno de esos adictos había prendido un fuego, una fogata por las escaleras, ¿eh? Que esta gente se pone muy violenta cuando tiene mono y nada rompen. Han roto vidrio de la ventana de la escalera. Han roto el vidrio de la puerta.

Uno creo que se ha hecho daño rompiendo un vidrio. Hay sangre en la pared, o sea, no sé, parece una escena de peli de horror en esa escalera. Y, no sé, no sabemos más qué hacer. Estamos... Ah, sí, nos han robado. Han quitado los fusibles de la luz de la escalera para, no sé, dejarnos de propósito a la oscura. No sé porque quieren hacer. No sé si fue amenaza a nosotras. A mí y a ella nos ha robado la alfombrilla. Bueno, una cosa o sea de poca importancia, pero yo creo que era una amenaza, porque nos vieron a nosotras hablar con la poli. Igual fue por eso. No sé, yo estoy todo el rato llamando a la policía, porque se escuchan gritos, pelea, se pelean por la escalera, o sea, estamos en una situación fatal. Estamos... no sé qué hacer más.

La Sra. Alba Torres

Jo només volia afegir que jo soc veïna del barri. Ells també, però vull dir que porto molts anys aquí i que vinc de família que va néixer aquí, al barri. M'estimo molt el Raval i precisament una de la lluita... una de les lluites que estem fent, no?, aquí al barri és que no se l'estigmatitzi. I crec que si no solucionem aquests problemes, al final haurem de fer soroll, no?, d'alguna manera. I el que no volem és estigmatitzar-lo, però el que no podem és passar per sobre de la nostra salut mental i la nostra seguretat física.

La Sra. Elisa Romano

Claro, tenemos miedo, no sé, yo precisamente de cruzarme en la escalera, que me violen, que me hagan daño, que me pin... porque quieren dinero para comprar sus dosis. No sé, tengo mucho miedo.

La senyora Alba Torres

Una sola cosa més. I és que vam parlar amb els mossos, que han vingut varies vegades i finalment amb molta assertivitat, ens van dir, i no direm qui, però ens van dir: «O feu soroll o aquí no es pot fer res». Per tant, jo crec que arribar a aquest extrem significa que algo hem de canviar.

La Sra. Elisa Romano

Y ya hemos denunciado como vecinos a la policía, la administradora ha denunciado. Entonces estamos... No sé, no tenemos otra opción.

El Sr. Alejandro

Yo soy Alejandro. Soy propietario de un piso de la misma finca y lo tengo alquilado a dos chicos, ¿vale? Resulta que la gran parte de la finca hay personas como ellas, que tienen mucho miedo, demasiado. Esto hay que solucionarlo de alguna manera, porque esto es un peligro para ellas, porque yo aún estoy fuerte, pero ellas de verdad están indefensas. Lo están pasando muy mal. La finca es horrorosa y cuando yo voy a los Mossos d'Esquadra, que voy a denunciar, me dicen: «Siéntate aquí, denuncia» y me toca esperar cuatro horas. Es un aburrimiento esperar para hacer una denuncia.

Aparte de eso que me dice la policía, que no vamos a hacer nada, que espérate a un juicio, espérate, espérate, espérate, resulta que voy a el piso, voy al portal –podéis pasar si queréis por allí– eso hay porteros de yonquis. Es decir, son narcos que están la misma puerta esperando para controlar que suban y que no haya ningún peligro para esos que pasan droga.

O sea, realmente es patético la situación que está pasando en esta finca y en todo Barcelona. O sea, yo entiendo que estén en el mono para meterse lo que sea necesario. Es muy difícil controlar esto, ¿vale? Pero a ver si podéis poner más presión a la policía, que ponga más mano dura y que haya alguna solución para esto, porque no se puede vivir así. Realmente es algo muy, muy heavy lo que está pasando en esta finca.

Supongo que en el Raval habrá más fincas así, pero es algo increíble. Tenéis que solucionarlo ya y no que pasen años, que haya un juicio y que sea siempre lo mismo de esperate que venga el juez. Voy a llamar a un abogado y esperen dos años y sufriendo dos años, los 365 días del año. O sea, es patético lo que está pasando, sinceramente.

La Sra. Elisa Romano

No, y hay dos personas mayores que viven en la finca, dos personas mayores entonces ya...

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

La problemàtica que heu exposat aquí, de manera directa o indirecta, ha sortit al llarg de tota audiència pública, que és el problema del negoci criminal de la droga en els barris del nostre districte. Un tema que ens preocupa. Ha sortit alguna... Tot el mateix fil conductor del tema de Robadors, el tema del cas de Baluard i el tema dels narcopisos.

Aquí hi ha una intervenció contínua i una pressió contínua per part de les forces policials, i amb el coneixement. En el cas concret de Sant Antoni, 39, la mateixa Guàrdia Urbana té coneixement d'aquest fet, com tants d'altres n'hi han al districte. Setmanalment desallotgem uns quants narcopisos, però és clar, això abans de fer-ho també en condicions. Estem en una situació i en un estat de dret en què la policia no pot pegar una patada a la porta i treure qualsevol. Necessita una autorització judicial i, sobretot, el que necessites també és l'acció de la mateixa propietat.

Ara aquí ens estem trobant un problema també en el barri, no sé si és el cas seu, que es diu que és de... Una cosa és narcotràfic, ai, narcopisos ocupats il·legalment, però és que tenim una altra molta problemàtica, que hi han narcopisos ocupats legalment. Què vol dir això? Gent que té un contracte de lloguer i que, per tant, aquí l'acció l'ha de fer la propietat per poder-los desnonar. I és un tema d'una greu complexitat.

La policia només pot utilitzar-se, pot actuar en casos de delictes flagrants i això necessita tota la demostració. L'altre dia ens deien uns veïns del carrer Pintor Fortuny, una problemàtica exactament igual que la que vostès aquí ens plantegen. Per descomptat, prenem nota d'aquest tema. Aquí hi han representants policials, tant de Mossos com de la Urbana, que prenen nota i estarem sobre el tema. I per descomptat, si hem de demanar... si han de demanar autorització judicial per preguntar per entrar en pisos on hi ha activitat delictiva es demanaran.

La **presidenta** dona la paraula als intervinents per uns minuts.

La Sra. Alba Torres

D'una banda, dir-vos que sí, que no és un pis... és un pis que no és ocupat i el que jo voldria recalcar és el fet que estiguem vivint una situació en la qual les pròpies persones dels Mossos no poden fer res. Vull dir aquí hi ha alguna cosa que no està funcionant bé, que s'ha de canviar aquest mecanisme, perquè realment és un peix que es mossega la cua. Truques als Mossos, venen, no poden fer res, fins i tot ells mateixos t'acaben dient: «O fas soroll o contactes amb algú

que conegui gent de l'Ajuntament o aquí no es podrà fer res». Arribar a aquest punt crec que és molt greu.

La Sra. Elisa Romano

Pero igual nosotros tenemos videos, pruebas, o sea. No sé, la policía tiene que llegar ahí que están matando a alguien. ¿A este punto tenemos que llegar? O sea, ya sabemos todos qué está pasando. ¿Por qué no se puede hacer algo? O por lo menos poner una patrulla y que... (inaudible) porque hay un flujo de yonquis que es increíble. Ahí, en nuestra puerta y rompen todo. ¿Esto no puede estar allí una patrulla, algo que nos ayude?

El Sr. Alejandro

Bueno, para poder verificar que esto es real, yo las próximas semanas le invito... Le voy a enviar un link para que vea personalmente. Haré un tiktok para que se vea 24 horas en directo para que realmente vea lo que está pasando en esa finca. No lo deje para mañana, sino que hágalo hoy mismo y lo solucione ya, ¿de acuerdo? Porque eso no puede ser de que sí, vamos a esperar la policía, que vamos a ver que lo que dice el abogado, que no sé qué no sé cuántos.

El proceso es muy lento. Entiendo que aquí la burocracia es lentísima. La justicia lentísima porque hay tantos papeles encima de la mesa, por ahí cosas primordiales, que es el barrio del Raval y lo primordial son las drogas y la delincuencia. Por favor, mano dura la policía, apretarles para que pongan aquí mano dura encima de la mesa, porque esto no puede ser. Le invito a que vea veinticuatro horas el link que le voy a pasar, si hace falta, para que vea realmente que lo que estoy diciendo es verdad. Hay drogas cada minuto, yonquis cada minuto en la puerta.

O sea, es que esto es muy heavy, muy heavy. O sea, créeme porque es que si no, me estoy desesperando ya.

La **presidenta** demana si acaben ja.

La Sra. Alba Torres

Sí, és que crec que fins i tot se me n'ha anat el que volia dir amb això del tiktok. Això, que som una classe treballadora, som gent que no tenim gaire recursos, la majoria, i és difícil arribar a final de mes quan a més a més has de pagar, doncs tot el que..., tots els desperdícis, tots els danys que es fan. I bé, crec que és important també de dir.

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Entenc perfect... No fa falta que m'enviïn cap tiktok, perquè aquesta és una situació que la con... (Veus de fons.) Oye, por favor, no vamos a seguir dialogando, por favor.

La **presidenta** demana que no es dialogui.

El Sr. Alejandro

No, es para que se verifique realmente lo que digo, porque esto. Usted ha dicho que hay un contrato de alquiler. Entiendo que lo tiene escrito allí en el ordenador, todo lo que está pasando, ¿vale?, pero ahora hay mucha gente que alquilando pisos con nóminas falsas para hacer vender droga. No hay un control sobre eso.

La **presidenta** demana atenció per explicar que ja han tingut el seu torn i que ara toca respondre al regidor.

El regidor

No, han sigut vostès els que han dit que hi havia un lloguer i és un dels temes... No vamos a seguir dialogando, usted y yo. Ya he tomado nota, siéntese, por favor, porque sino, no hay manera de tener una conversación ordenada. Sigamos los procedimientos, que es lo que tenemos que seguir. Y el sentimiento de impotencia que tienen ustedes, también lo tenemos en ocasiones nosotros.

Qui els hi hagi dit que això si tenen algú que coneixen a l'ajuntament està solucionat, els menteix. El que els hi diu està mentint, perquè nosaltres tenim els mecanismes per poder actuar com puguem actuar. I el tema de que aquests tios tenen contracte de lloguer, ho han explicat vostès. Perquè és un drama, efectivament. Perquè és molt més fàcil d'actuar amb un pis en què hi ha hagut una patada a la porta i s'hi han instal·lat uns traficants que no uns senyors que han aconseguit tenir un contracte de lloguer i que, per tant, això és el seu domicili i probablement estan empadronats allà, que és... Ho entenc.

I no tan sols ho entenc, sinó que en la mida de les nostres possibilitats ho estem tractant. Jo mateix m'hi he vist amb el ministre de Justícia fa un parell de mesos, acompanyat de l'alcalde per parlar de diferents problemes: El problema de la multireincidència i el problema també de la droga. Ara no els explicaré la meva agenda, però tenim contactes inclús amb policia internacional per analitzar de quina manera podem ser més eficaços en la lluita contra el negoci criminal de la droga.

I seguirem apretant, perquè vostès ens apreten a nosaltres i nosaltres apretarem a qui sí que pugui tenir instruments per solucionar-ho, sigui les modificacions legislatives que ens permetin lluitar amb més eficàcia contra el crim, contra la criminalitat lligada a la droga i també tenir més instruments judicials per poder fer uns procediments més ràpids. I ha una bona actuació perquè a més, vostès mateixos ho han dit per part de la policia.

Algun dels temes que ha sortit aquí es poden solucionar. Escolta, no pot ser que m'estigui esperant quatre hores. No. Efectivament, hi ha problemàtiques que, com que es perllonguen en el temps, demanin una cita prèvia i se'ls atindrà amb tot el respecte. I per descomptat, ja els hi dic que aquí hi han representants de la policia, tant de Mossos d'Esquadra com de la Urbana, que de ben segur han recollit aquest tema. (inaudible), 39 sí que estan... (Veus de fons.) Bé, 29. És igual, lo tenemos aquí apuntado, sí. I ells ho coneixen. Per tant, hi seguirem i em sento solidari vostès, perquè jo ja ho entenc, que ha de ser un calvari.

La **presidenta** tanca el torn i entra en el bloc de les intervencions per videoconferència. Dona la paraula a la senyora Carme Oriol, però degut a un problema tècnic llegeix les preguntes que s'han fet arribar per escrit. Comença la primera pregunta, però se n'adona que ja l'han tractat anteriorment.

Després llegeix la pregunta registrada pel senyor Domenico Gruosso: «Escriu per demanar actuació al passatge Bernardí Martorell pel mal estat de la vorera/terra i per la brutícia constant. És un carrer molt transitat per famílies del Raval Sud cap a les escoles. Ja coneixeu la criticitat del carrer Robador entre carrer Sant Rafael i Hospital, on sovint és complicat transitar amb infants pels conflictes generats pel centre Robador. Si us plau, feu algo per dignitat del veïnat i dels infants que viuen al Raval.»

A continuació, comença les preguntes que no són a la sala. La **presidenta** llegeix la pregunta escrita del senyor Miquel Àngel Lozano: «Què pensen fer amb la situació del mercat de la Boqueria? En el darrer any ha perdut més de 6 parades on comprar amb les veïnes i els veïns i

han estat substituïdes per negocis adreçats a turistes. Tenen algun pla per recuperar el mercat pels barris de Ciutat Vella i per a tota la ciutat? Molta gent ha deixat de venir per la incomoditat del turisme massiu. Quines mesures tenen previstes per fer tornar el veïnat al mercat?»

També llegeix la de la senyora Bertila Ysamat Marfà: «Incivisme i educació. Vinculació amb Salut pública. mesures.»

I, finalment, la **presidenta** llegeix la de la senyora Carme Oriol, que no ha pogut intervenir: «Per què hi ha 12 contenidors entre el carrer dels Àngels i Pintor Fortuny? És que els veïns no tenim dret a dormir per la nit? Demano, si us plau, que tingueu en compte el descans dels veïns. Entre els monopatins i els camions de neteja i els camions d'escombraries costa molt descansar.» I la segona qüestió que planteja és: «Pintades al carrer: més vigilància, si us plau. Cada dia tenim el barri més brut.»

La **presidenta** dona la paraula al regidor perquè respongui.

El regidor

Doncs com que no estan presents aquestes persones, els hi farem arribar per escrit la resposta i les ajuntarem en l'acta de la sessió.

La **presidenta** dona les gràcies als assistents, consellers, regidors adscrits. També agraeix l'ajut del vicepresident i la feina dels tècnics de so.

La **presidenta** aixeca la sessió.

La secretària del Consell

Vist i plau

La presidenta del Consell